

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 41^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 74

Αναζητώντας το χαμένο βλέμμα: Το δικό μας βλέμμα, το βλέμμα του θεατή. Το **πρώτο** βλέμμα, που φαίνεται πια πως έχει χαθεί, παρασυρμένο μέσα στην πλημμυρίδα εικόνων που παράγονται και αναπαράγονται συνεχώς από τα μίντια, τα διαδίκτυα, τις διαφημίσεις, τον κινηματογράφο του θεάματος. Όπως συμβαίνει στον «υπερπληροφορημένο», κορεσμένο και βαρεμένο απ' την πλήξη δυτικό καταναλωτή εικόνων και ήχων, ψηφιακών ή/και αναλογικών δεδομένων, «ρεαλιστικών» ή/και φανταστικών αφηγήσεων. Ζούμε πλέον, άλλοι περισσότερο κι άλλοι λιγότερο, σ' ένα περιβάλλον εικονικής πραγματικότητας, όπου κυριαρχούν τα στερεότυπα. Και μετά απορούμε γιατί ο κινηματογράφος της Ασίας αφαιρεί σιγά-σιγά από παντού την πρωτοκαθεδρία, που κατείχε σχεδόν για έναν αιώνα, ο ευρωπαϊκός κινηματογράφος των μεγάλων δημιουργών. Δύο παραδείγματα τέτοιων δημιουργών, του Θόδωρου Αγγελόπουλου και του Γέρζι Σκολιμόφσκι, είναι φέτος εδώ, με το σύνολο του έργου τους, για όποιον θα ήθελε να κάνει τις συγκρίσεις. Πρόκειται και στις δύο περιπτώσεις, αν και με τρόπο διαφορετικό, για έναν κινηματογράφο της περιπλάνησης αλλά πάντα σ' έναν ορίζοντα ευρύτερο και πραγματικό (ιστορικό και κοινωνικό), μια πραγματική πραγματικότητα δηλαδή απ' όπου αντλεί τα νοήματά του και τα κίνητρα των ηρώων του. Και ίσως αυτό ακόμα συμβαίνει, χωρίς τα μεγέθη να είναι συγκρίσιμα, μόνο με τις ταινίες που έρχονται από την Ασία ή κι εγώ δεν ξέρω από πού αλλού. Ταινίες απαλλαγμένες από το άγχος της καινοφάνειας, επειδή τάχα όλα έχουν ήδη ειπωθεί, ταινίες που αντλούν το υλικό τους από πολιτισμικές παραδόσεις που ακόμα δεν έχουν εκπομπεί, ταινίες που έχουν να αφηγηθούν ιστορίες ζωής, να ανα-παραστήσουν τελετουργίες της κοινότητας, να δραματοποιήσουν ή διακωμωδήσουν αυθεντικές ανθρώπινες σχέσεις και συμπεριφορές, να αξιοποιήσουν ως φόντα φυσικά τοπία και χώρους, να εξερευνήσουν απάτητες περιοχές του αισθητού. Ταινίες φτιαγμένες μ' ένα **πρώτο** βλέμμα, που αναζητούν το **πρώτο** βλέμμα του θεατή. Και τέτοιες ταινίες υπάρχουν παντού. Μερικές από αυτές βρίσκονται εδώ. Ψάξε να τις βρεις.

του Σωτήρη Ζήκου

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΛΕΜΜΑ

ΤΑΙΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ

Vengo

του Τόνι Γκάτλιφ (Γαλλία, 2000)

Πριν τρία χρόνια, οι Νέοι Ορίζοντες μέσα από το τμήμα 3x3 μας άνοιξαν την πόρτα στο γοητευτικό, ιδιόρρυθμο, σχεδόν συνταρακτικό σύμπαν του Τόνι Γκάτλιφ, μέσα από τις ταινίες *Les Princes*, *Gadjo Dilo*, *Latcho Drom*. Γνωρίσαμε αυτές τις πριγκηπικές καρδιές των τσιγγάνων που χτυπάνε σε ρυθμούς βιολιών και άκορντεόν, περιπλανηθήκαμε στον αρχέγονο μύθο των ROM από την βορειοδυτική Ινδία μέχρι την Γαλλία και την Ισπανία και στη μουσική τους κουλτούρα που δεν χωράει ούτε σε βιβλία ούτε σε παρτιτούρες παρά μόνο στην περήφανη ψυχή τους, παραδοθήκαμε σ' έναν πλανήτη έρωτα, τρέλας, μίσους, χαράς, πάθους, εκδίκησης. Κανείς άλλος, δεν έχει δείξει τους τσιγγάνους όπως ο Γκάτλιφ. Οι *Gitan*, *Gipsy*, *Bohemien*, *Tsigane*, *Halab* - όπως αποκαλούν τους τσιγγάνους - βρήκαν στο πρόσωπο του Αλγερινού Μισέλ Νταχαμάνι Γκάτλιφ με τις τσιγγάνικες ρίζες την φωνή τους στον κόσμο. Τους αγαπάει, τους σέβεται, τους καταλαβαίνει, τους βλέπει όπως είναι και κυρίως τους αισθάνεται.

Η τελευταία του ταινία είναι ένα ακόμα εξαιρετικό πορταίτο των αγαπημένων του τσιγγάνικων κοινοτήτων. Η ιστορία μοιάζει με τον *Νονό* και διαδραματίζεται κάπου στην επαρχία της Ισπανίας. Κεντρικός χαρακτήρας είναι ο Caco, ένας ωραίος περήφανος άνδρας και αρχηγός μιας οικογένειας με μεγάλη εξουσία στην τοπική κοινωνία. Συντετριμμένος από το χαμό της πολυαγαπημένης του κόρης, προβάλλει όλα του τα όνειρα στον ανιψιό του Diego. Όταν ο πατέρας του Diego και αδελφός του Caco γίνει στόχος της οικογένειας Caganacas η οποία θέλει να αποδώσει δικαιοσύνη για ένα έγκλημα, ο Caco θα πρέπει να διαλέξει ανάμεσα στην τιμή της οικογένειας και στο τέλος της αιματηρής αυτής βεντέτας που διαιωνίζει τον κύκλο του μίσους.

Έχοντας το ύφος του μουσικού δράματος και την δομή αρχαίας τραγωδίας, το *Vengo* δίνει αξεδιάλυτα τη ζωή και το πάθος αυτού του λαού με το άγριο φλαμένκο και τις υπέροχες τσιγγάνικες μελωδίες σε τέτοιο βαθμό που η μουσική γίνεται ένας ξεχωριστός ρόλος. Larger than life χαρακτήρες, συγκινητική αποτύπωση του τελετουργικού αυτής της μικρής κοινότητας, συνταρακτική ευαισθησία απέναντι στον κόσμο του περιθωρίου είναι μερικές μόνο από τις αρετές του *Vengo*, το οποίο ξεκίνησε από την ανάγκη του σκηνοθέτη να κάνει μια ταινία για το φλαμένκο, από το 1981 ακόμα που βρισκόταν στη Μαδρίτη για να γυρίσει το *Corre Gitano*.

Ο Γκάτλιφ, εκτός από τους τσιγγάνους, έχει ασχοληθεί και με τον πόλεμο της Αλγερίας στην ταινία *Le Terre au ventre*. Το 1998 συνεργάστηκε με την Φανύ Αρντάν στο *Pleure pas my love* και το 1994 μετέφερε στο σινεμά τον κόσμο του συγγραφέα Le Clezio με το *Mondo*. Σπούδασε δραματική τέχνη στην Ecole des Beaux Arts και σήμερα ζει στη Γαλλία. Οι τσιγγάνοι Πρίγκιπες του ζουν παντού στον κόσμο και τον τιμούν έτσι όπως μόνο αυτοί ξέρουν. Τραγουδώντας τη ζωή. Το σάουντρακ τους σίγουρα θα σημαδέψει τη φετινή χρονιά.

Τζένη Παυλίδου

«Με το *Vengo* ξεπέρασα κάθε τι που έχει σχέση με το φολκλόρ, την εθνολογία ή το σεβασμό. Έζησα το φλαμένκο από μέσα κι αυτή τη στιγμή τρέχει στις φλέβες μου. Άφησα στην μπάντα κάθε τι που είχε να κάνει με την αναπαράσταση του εαυτού μου και όλα μου τα ταμπού. Μου πήρε είκοσι χρόνια να φτάσω σ' αυτό το σημείο.»

Tony Gatliof

“ Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, έτσι όπως μετεξελίχθηκε, δεν είναι μόνο η κορυφαία κινηματογραφική εκδήλωση, αλλά και η κορυφαία καλλιτεχνική σε όλη την Ελλάδα. Η μετεξέλιξή του σε διεθνές, του έδωσε μια διαφορετική διάσταση έτσι ώστε να θεωρείται σήμερα ένα από τα πιο επιτυχημένα Φεστιβάλ της Ευρώπης. ”

Θόδωρος Αγγελόπουλος

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 5** Για το κινηματογραφικό τοπίο που αλλάζει, μας λέει ο Διευθυντής του Φεστιβάλ, Μιχάλης Δημόπουλος
- 6** Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα: Παρουσίαση των επτά μελών της Κριτικής Επιτροπής
- 7** Κινογράφος Άρος Γκιτάι και *Εύρηκα* του Σίντζι Αογιάμα στις Ειδικές Προβολές. Η μετροσκοπία στον Γέρζι Σκολιμόφσκι αρχίζει.
- 8** *Safe sex*, η πρώτη ταινία στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου και Περιφερειακές Εκδηλώσεις

- 13** Εκθέσεις φωτογραφίας, σκηνογραφίας και αφίσσας από τις ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου
- 14** Αναπνέοντας εικόνες του κόσμου στις ταινίες των Νέων Οριζώντων
- 15** Σημείο αναφοράς για το μέλλον είναι οι Νέοι Ορίζοντες, μας λέει ο Διευθυντής τους Δημήτρης Ειπίδης
- 16-17** Η περιπέτεια της ανθρώπινης ύπαρξης στις Ματιές στα Βαλκάνια και ο απολογισμός μιας δεκαετίας στις Πτυχές του Νέου Ρώσικου Κινηματογράφου

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Ας ξεκινήσει ο διάλογος με στοιχεία, αριθμούς, τίτλους, αρχεία...

- Ντιντί, αρχίζει το Φεστιβάλ!
- Αυτό αρχίζω να πιστεύω κι εγώ. Απ' την άλλη μεριά όμως, τι ωφελεί ν' απελπιστούμε τώρα;

• Πρόβαλε η αυγή –αλλά ο ήλιος πού νά 'ναι; Αυτή η μέρα τι να προμηνύει, άραγε; Σε μια εποχή που οι αίσθησεις των πολυκινηματογράφων γεμίζουν ασφυκτικά κι η ελληνική παραγωγή ταινιών αρχίζει να ξεθαρρεύει συμμαχώντας με τις (τηλε-)ορέξεις του κοινού, σε μια εποχή που τα φεστιβάλ κινηματογράφου παγκοσμίως περνάνε μια δεύτερη νεότητα φλερτάρωντας με το σινεμά της Ασίας

και η παγκόσμια κινηματογραφική παραγωγή παλεύει για την εξομάλυνση των γούστων και την εξομάλυνση των πολιτισμών, ποιός είναι, άραγε, ο ρόλος ενός διεθνούς φεστιβάλ; Ο διάλογος ξεκίνησε (;) Πριν αρχίσουν καν οι ταινίες;

• Επειδή ειδικό chat room για διάλογο μέσω δικτύου δεν υπάρχει, για μια προσπάθεια άμεσης επικοινωνίας με τη στήλη, για ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τις ταινίες που σας άρεσαν ή που δεν σας άρεσαν, για πιθανές ενστάσεις, για υποδείξεις, για κραυγές ενθουσιασμού, για μια επισημάνση βρε αδελφέ, για σιδηρότε, τέλος πάντων, μπορείτε να στέλνεται τα e-mails σας στο: asterios_z@hotmail.com

- Ντιντί, το σίγουρο είναι ότι η ευημερία των αριθμών αποδεικνύει την ευημερία του Φεστιβάλ.
- Μόνο να σπέρνεις την αμφιβολία ξέρεις εσύ!

• 17 ταινίες στο Διεθνές τμήμα, 25 (όλες δηλαδή οι) Ελληνικές 2000, 39 στους Νέους Ορίζοντες, 49 στα επιμέρους αφιερώματα, 12 ματιές στα Βαλκάνια, 12 πτυχές του νέου Ρωσικού κινηματογράφου, 11 ειδικές προβολές, συνολικά 167 ταινίες (που σημαίνει ότι ο συνεπής σινεφίλ θα παρακολουθεί 16,7 ταινίες τη μέρα (;)), σε 7 αίθουσες (προστέθηκε και το Βακούρα στις ήδη προϋπάρχουσες από πέτροι –έτσι, για να μας χωρέσει όλους), αναμενόμενη αύξηση θεατών, όλο και πιο έντονη παρουσία του Φεστιβάλ στα περιοδικά life-style και στις τηλεοράσεις, συμπόσια, parties, συναντήσεις, εκθέσεις, συνεντεύξεις τύπου, Έλληνες και Ασιάτες σταρ, περιφερειακές εκδηλώσεις, 23 χορηγοί, 7 εκδόσεις, 5 επίσημα Βραβεία, 2 βραβεία κοινού, ατέλειωτες ουρές guest και δημοσιογράφων, άπειρες Μαρίες να ζουζουνίζουν στις αίθουσες και στους χώρους του Φεστιβάλ... και πόσοι ακόμη αριθμοί θα βρεθούν μπροστά μας; Ποιός λοιπόν μπορεί να αμφιβάλλει για την επιτυχία;

• Για περισσότερες και ειδικότερες πληροφορίες συνδεθείτε στη γνωστή διεύθυνση: www.filmfestival.gr

- Ντιντί, μην γκρινιάζεις με τα πάντα. Θυμήσου αυτό που έγραψε ο Νίτσε: "Το σύμπλεγμα του Λαοκόοντα (σ.σ. μεγάλων διαστάσεων ελληνιστικό γλυπτό του 1ου αιώνα π.Χ.) δεν μπορεί να μειωθεί σε ένα μικήμιπιδι, του χρειάζεται να είναι μεγάλο."

- Αυτό σου 'ρθε τυχαία ή αναφέρεσαι σε κάτι συγκεκριμένο;

• Ας αφήσουμε όμως, τους αριθμούς. Στην τέχνη, εξάλλου, είναι γνωστό ότι οι αριθμοί δεν έχουν σημασία. Ας προχωρήσουμε στην ουσία. Το ερώτημα παραμένει: ποια είναι η ομορφιά του φετινού Φεστιβάλ; Κοιτάω από ψηλά το τοπίο που απλώνεται πίσω απ' τη σημαία με τον αρ. 41. Είναι στ' αλήθεια

Αντρία: Ωραία η φούντα της Γεωργίας; Εγώ τη σχεδίασα!
γονότα του Φεστιβάλ, το Διεθνές Συμπόσιο: Βλέμματα στον κόσμο το Θ. Αγγελόπουλου. Το συμπόσιο αφιερώνεται στη μνήμη του Β. Ραφαηλίδη.

- Ντιντί, μαγευτική τοποθεσία! Η προβολή, οι αποθήκες, η αψίδα (σαν από ταινία) του προέδρου κι ένα τσαμπουκαλεμένο αστέρι, έτοιμο να εκραγεί... ο κομήτης Χάρβεϊ... ε;
- Δε λέω. Ατράνταχτο επιχείρημα!

• Αναζητώντας την καρδιά του φετινού

Τεό: Θυμάσαι ρε Χάρβεϊ τη Φλώρινα; Χάρβεϊ: Πώς δε θυμάμαι... όλο στην ψύχρα ήσουν!

Μαρία: Να σας σερβίρουμε το υλικό. Εσύ, Ελένη(τσα), όπως είπαμε, χαμηλοβρεχούσα. Παντρεύεσαι.

• Ας φτάσουμε και στην ουσία. Η μήπως ξεχάσαμε κάτι; Σίγουρα αφήσαμε πολλά απ' έξω, αλλά φέτος ο όγκος του Φεστιβάλ είναι πολύ μεγάλος. Μια στάση ακόμη. Glasnost και περεστρόικα, μια ματιά στην ισχυρή παραγωγή ταινιών στη Ρωσία μετά την πτώση του Τείχους και μια ταραγμένη ματιά στο Βαλκανικό σκηνικό με ταινίες της περασμένης και φετινής χρονιάς. Και φυσικά το κερασάκι στην τούρτα: Ελληνικός κινηματογράφος. Ελληνικές

ταινίες που είδαμε και ταινίες που δοκιμάζονται για πρώτη φορά στην κρίση των θεατών. Ας ελπίσουμε, κι όχι για τελευταία. Η κρίση για τα κρατικά βραβεία ποιότητας έχει ήδη γίνει και θα ανακοινωθεί επίσημα μια μέρα μετά το τέλος του Φεστιβάλ.

- Ντιντί, το ξέρεις ότι φέτος το Φεστιβάλ "θα τάρξει τα νερά, ακολουθώντας πιο ριζοσπαστικές κατευθύνσεις";
- Latcho drom. Αν και δεν είναι λόγος αυτός να τριγυρίζω ξεκούμπωτο.

• "Latcho drom στα Ρουμάνικα σημαίνει «Καλό δρόμο». Αυτή είναι η ευχή που θέλω να κάνω στους τσιγγάνους όλου του κόσμου", λέει για την ομώνυμη ταινία του ο Tony Gatlif (www.sirenefil.com.au/latcho.html). Και με τη τελευταία ταινία του Vengo (ταινία έναρξης), εύχονται οι διοργανωτές καλό δρόμο στις 15 ταινίες που διεκδικούν τον Χρυσό Αλέξανδρο. "Πρώτες και δεύτερες δουλειές νέων κινηματογραφιστών" από όλα τα σημεία της γης, με light motive τον άνθρωπο του περιθωρίου. Ας ελπίσουμε ότι οι ταινίες αυτές θα συμπεριφερθούν σαν τους τσιγγάνους του Gatlif: θα "φωνάζουν" δυνατά, με όλη τη δύναμη των πνευμάτων τους καθώς αποκαλύπτουν την ψυχή τους.

- Ντιντί, τι σκέφτεσαι να φορέσεις, απόψε;
- Τις πυζάμες μου.

• Ο διάλογος, λοιπόν, ξεκίνησε. Πριν αρχίσουν οι ταινίες Πριν "εκτεθούν" οι σκηνοθέτες κι οι επιλογές των διοργανωτών. Πριν μιλήσουν οι θεατές. Πριν γράψουν οι κριτικοί. Ο διάλογος είναι θεμιτός, ακόμη κι ο μονόλογος –γιατί κάποιος θα περιοριστούν σ' αυτόν. Πρόβαλε –για άλλη μια φορά– η αυγή του Φεστιβάλ. Όλοι αρχίσαν να πορεύονται προς τα εδώ αλλά μόνο για αυτόν που αγαπάει τον κινηματογράφο όλα αυτά είναι για γιορτή.

Στέργιος Ζορμπά
asterios_z@hotmail.com

Ιωάννου (boss): Φρεσκαδίτσα πρόσχε το ντεκολτέ. Χάσκε! Και είπαμε, «DE». Όχι «DU»!!!

ένα τοπίο στην ομίχλη; Αυτό που διακρίνω με την πρώτη ματιά είναι δυο μεγάλα ονόματα: Θόδωρος Αγγελόπουλος - Harvey Keitel. Το Φεστιβάλ τιμά τον πιο παγκόσμιο Έλληνα σκηνοθέτη και υποδέχεται έναν από τους διασημότερους Αμερικάνους ηθοποιούς. Το 41ο Διεθνές Φεστιβάλ τιμά τον πρόεδρό του και το τοπίο "φωτίζεται" από το άστρο ενός (μόνο) star διεθνούς εμβέλειας. Το Διεθνές Φεστιβάλ μας –τιμά τον πρόεδρό του– κάτω απ' το φως ενός αστεριού... Είναι κι αυτό μια κάποια ομορφιά. Αφαιρετική.

• "... Όπως κάθε μεγάλος δημιουργός, ο Αγγελόπουλος γυρίζει πάντα την ίδια ταινία: την Αναπαράσταση. Ο φίλος μου έγινε 62 χρονών κι ακόμη δε κατάφερε να φτιάξει τη δεύτερη ταινία του. Εγώ έγινα 64 κι ακόμα βλέπω την Αναπαράσταση στην κάθε ταινία του..." (από κείμενο του Βασίλη Ραφαηλίδη το 1998). Απ' τα πιο ενδιαφέροντα γε-

...Κρίμα που η φωτογραφία είναι ασπρόμαυρη και δεν φαίνεται καλά το μακιγιάζ...

–σαφώς outsider Ιστορία– του δεύτερου μισού του κινηματογραφικού αιώνα.

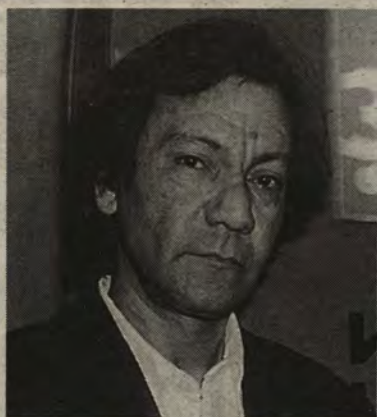
• Με ρίξεις στην περίφημη Πολωνική σχολή του Λόντζ, με υπηρεσία στις τάξεις τις Νουβέλ Βαγκ, με βραβεία στις Κάννες,

στο Βερολίνο και σε μικρότερα φεστιβάλ, αυτοεξόριστος στην Αγγλία και μετά στην Αμερική, σκηνοθέτης, λογοτέχνης, σεναριογράφος, μουσικός της τζάζ, πυγμάχος, ηθοποιός, ζωγράφος, συλλέκτης έργων τέχνης, παίκτης του πόκερ, προπονητής ποδοσφαίρου... τον πρόεδρο της φετινής κριτικής επιτροπής τον συναντάς σε περισσότερα από 600 sites, κυρίως σε αναφορές στις ταινίες που έκανε στην Αμερική και στις σελίδες των φεστιβάλ στα οποία συμμετείχε. (Η γνώση της γαλλικής γλώσσας απαραίτητη για πληρέστερη ενημέρωση).

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 FRIDAY	OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	CINE PROVLITA 1	CINE PROVLITA 2	CINE PROVLITA 3	CINE PROVLITA 4	VAKOURA
	20:30 Opening Ceremony Special screenings VENGO, 90' TONY GATLIF France, 2000 O.V. Spanish • Greek subtitles	17:30 N.H. Explorations ALASKA, 89' ESTHER GRONENBORN Germany, 2000 O.V. German • English subtitles 20:00 N.H. Main Programme ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ENGLAR ALHEIMSINS, 95' FRIDRIK THOR FRIDRIKSSON Iceland/Norway/Germany/Sweden/ Denmark, 2000 O.V. Icelandic • English subtitles 22:30 N.H. Produced by Paulo Branco Η ΠΙΣΤΗ LA FIDELITE, 165' ANDRZEJ ZULAWSKI France, 1999 O.V. French	16:00 Balkan Survey ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗ INVENTARIO BALKANICO, 63' YERVANT GIANIKIAN, ANGELA RICCI LUCCHI Italy, 2000 17:30 New Russian Cinema ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ PRO OUDOVON I LIUDIEI, 93' ALEXEI BALABANOV Russia, 1998 O.V. Russian • English subtitles 20:00 Balkan Survey ΜΗΝ ΤΟ ΠΙΣΕΙ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ KAC PARA KAC, 100' REHA ERDEM Turkey, 1999 O.V. Turkish • English subtitles 22:30 New Russian Cinema ΤΖΕΚΠΟΙΝΤ BLOCKPOST, 85' ALEXANDER ROGOSHIN Russia, 1998 O.V. Russian • English subtitles	18:00 N.H. Main Programme ΝΑ ΖΕΙΣ Ή ΝΑ ΠΕΓΑΙΝΕΙΣ MORIR (O NO), 90' VENTURA PONS Spain, 1999 O.V. Catalan • English subtitles 20:30 N.H. Produced by Paulo Branco ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ LA LETTRE, 107' MANOEL DE OLIVEIRA Portugal/France/Spain, 1999 O.V. French • English subtitles 23:00 N.H. Night Times ΤΟ ΝΗΣΙ SEOM, 85' KIM KIDUK South Korea, 2000 O.V. Korean • English subtitles	16:30 Skolimowski ΟΙ ΚΟΥΦΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ MOTYW CIENIA, 90' JOSEPH KAY AND JOHN YORICK Poland, 1993 O.V. Polish • Italian subtitles 18:30 Skolimowski ΔΙΑΛΟΓΟΣ 20-40-60 DIALOG 20-40-60 (episode 1 DAVSAD ROCN, 30' Czechoslovakia, 1968 O.V. Slovakian • Greek subtitles 18:30 Skolimowski Η ΔΙΑΙΤΕΡΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ: ΟΥΔΕΝ RYSOPIS, 76' Poland, 1964 O.V. Polish • English subtitles 21:00 Skolimowski Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΝΕΙ THE SHOUT, 86' UK, 1978 O.V. English • Greek subtitles 23:00 Skolimowski ΦΕΡΤΙΝΤΟΥΡΚΕ FERDYDURKE, 98' Poland/UK/France, 1991 O.V. Polish • English subtitles	17:30 Special screenings KIPPOV KIPPOV, 123' AMOS GITAI Israel, 2000 O.V. Hebrew • Greek subtitles 20:30 Special screenings ΕΥΡΗΚΑ EUREKA, 217' SHINJI Aoyama Japan, 2000 O.V. Japanese • English subtitles 19:00 Greek Film Festival SAFE SEX, 97' MIHALIS REPPAS, THANASSIS PAPATHANASSIOU Greece, 1999 O.V. Greek • English subtitles 21:00 Skolimowski DEEP END, 88' Germany/USA, 1970 O.V. English 23:00 KEITEL ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΙΑΝΟΥ THE PIANO, 120' JANE CAMPION Australia, 1993 O.V. English • Greek subtitles	

ΤΕΛΕΤΗ ΕΝΑΡΞΗΣ

Με ήχους τσιγγάνικους ξεκινά το φετινό 41ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, την Παρασκευή, 10 Νοεμβρίου στην αίθουσα ΟΛΥΜΠΙΟΝ I με την προβολή της τελευταίας ταινίας του Τόνι Γκατλίφ, *Vengo*. Η μουσική της ταινίας είναι ένα μείγμα από ήχους φλαμένκο και τσιγγάνικα πνευστά, που ο Γκατλίφ παντρεύει μ' ένα φλογερό και φωτεινό αποτέλεσμα. Ακούγεται, επίσης και το τραγούδι του Διονύση Τσακνή, *Μπαλαμός*, σε στίχους που έχει γράψει ο ίδιος ο σκηνοθέτης.

Μετά το τέλος της προβολής, στην Αποθήκη Γ, θα ακολουθήσει συναυλία του συγκροτήματος Duende το οποίο θα ερμηνεύσει την μουσική και τα τραγούδια της ταινίας. Το συγκρότημα, που παντρεύει την τσιγγάνικη μουσική με το φλαμένκο, αποτελούν οι: **Francisco Javier Patino**-«*El Patino*» (κιθάρα), **Angela Sanz**-«*Angela*» (τραγούδι), **Pedro Jimenez** (κρούστα) και οι **Helena Llauro**, **Marta Sol** **Christina Villaplana** (χορός).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's® FINEST SCOTCH WHISKY ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | Γ' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Μια ασυνήθιστη κατάσταση
2. Ερωτομπλεξίματα
3. Αξέχαστοι
4. Κλειστοί δρόμοι
5. Τη μέρα που έγινα γυναίκα
6. Το τελευταίο καταφύγιο
7. Τέλος αιώνα
8. Χαμένοι δολοφόνοι
9. Τζορτζ Ουάσινγκτον
10. Περιμένοντας τον Μεσσία
11. Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος
12. Εφήμερη πόλη
13. Το κεφάλι γυρίζει
14. Η διαρκής αναχώρηση της Petra Going
15. Μοναχικοί τύποι

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

1. Χαμένος παράδεισος
2. Ένας κι ένας
3. 17 στα 18
4. 2000 + 1 στιγμές
5. Το φως που σβήνει
6. Αγέλαστος πέτρα
7. Φτηνά τσιγάρα
8. Το σπίτι του Κάιν
9. Κανείς δε χάνει σ' όλα
10. Πάμπωχοι Α.Ε.
11. Η εποχή των ασεβών
12. Το μήλο της έριδος
13. Η βασίλισσα μαϊμού

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 41ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού.

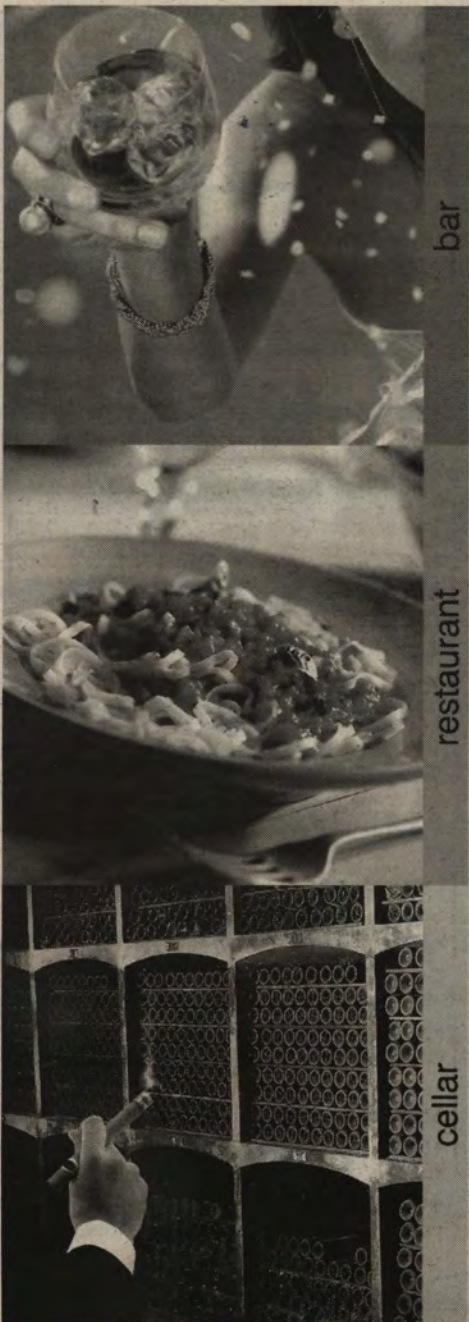
Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΟΒΛΗΤΑ Α / PROVLITA (PIER) A

1. Είσοδος πεζών
2. ΑΠΟΘΗΚΗ 1
Σινέ Προβλήτα 1, Σινέ Προβλήτα 2
Δημοσιογραφικές προβολές
Εκδοτήρια εισιτηρίων
3. ΑΠΟΘΗΚΗ Α
Διακίνηση ταινιών
Αίθουσα προβολής Video
4. ΑΠΟΘΗΚΗ Δ
Σινέ Προβλήτα 3, Σινέ Προβλήτα 4
Εκθέσεις
Εκδοτήρια εισιτηρίων
5. ΑΠΟΘΗΚΗ Γ
Διοίκηση / Διευθυντής
Γραφείο Νέων Οριζώντων
Συντονισμός Διεθνούς Προγράμματος & Ξένος Τύπος
Ελληνικό Πρόγραμμα
Γραφείο Τύπου / Αίθουσα Τύπου / Αίθουσα Συνεντεύξεων Τύπου
Πληροφορίες
Βιβλιοπωλείο
Περίπτερα εκθετών
Εστιατόριο - Καφέ - Μπαρ
6. ΑΠΟΘΗΚΗ Β
Φιλοξενία / Δημόσιες Σχέσεις
Εκθέσεις
7. ΟΛΥΜΠΙΟΝ & ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

1. Pedestrian entrance
2. WAREHOUSE 1
Cine Provlita 1, Cine Provlita 2
Press screenings
Ticket offices
3. WAREHOUSE A
Film traffic
Video room
4. WAREHOUSE D
Cine Provlita 3, Cine Provlita 4
Exhibitions
Ticket offices
5. WAREHOUSE C
Administration / Director
New Horizons
International Programme Coordination & Foreign Press
Greek Programme
Press Office / Press Room / Press Conference Hall
Information
Bookshop
Exhibitors' stands
Restaurant - Coffee Shop - Bar
6. WAREHOUSE B
Guest Service / Public Relations
Exhibitions
7. OLYMPION & PAVLOS ZANNAS CINEMAS

bar

restaurant

cellar

17 ΧΝΕΛΟΙΝΟ
BAR | RESTAURANT | CELLAR

ΒΑΣ. ΟΛΓΑΣ 133
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 853.330

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

πληροφορική

ΕΓΝΑΤΙΑ 128

ΤΗΛ. 240.962

e-mail: info@colombo.edu.gr
www.colombo.edu.gr

MERLOT

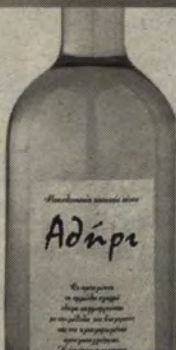
Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής

Οίνος ερυθρός
από την ποικιλία merlot.
Με βαθύ πορφυρό χρώμα,
μπονκέτο με αρώματα
μικρών κόκκινων φρούτων
σε πιπεράτο φόντο
και βελούδινη γεύση.

Αθήρι

Μακεδονικός Τοπικός Οίνος

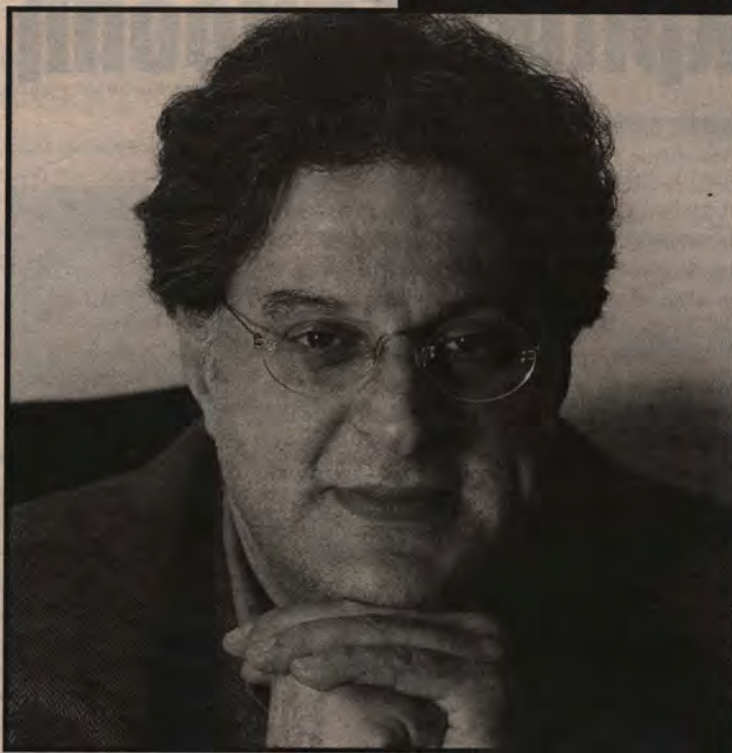
Οίνος από
την ποικιλία Αθήρι.
Λευκοκίτρινος,
με ευχάριστο
φρουτώδες άρωμα,
απαλή και δροσερή γεύση.

Ενάγγελος Ιωάννης αε

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

Το κινηματογραφικό τοπίο αλλάζει...

Μιχάλης
Δημόπουλος

Κανείς δεν ξέρει, ίσως και νάναι έτσι, γιατί έχουμε μπει σε μια εποχή όπου όλα αλλάζουν και κυρίως τα κριτήρια αξιολόγησης μοιάζουν να γίνονται όλα ρευστά. Λέμε για την καλλιτεχνική αξία μιας ταινίας, αλλά τι σημαίνει πια αυτό; τι θεωρείται σήμερα καλλιτεχνικό; Συμφωνούμε όλοι σε κάποιες αξίες ή ο καθένας επιλέγει σύμφωνα με το προσωπικό του γούστο; Κι αυτό ισχύει πρώτιστα και για ένα Φεστιβάλ Κινηματογράφου όπως αυτό. Τι είναι και τι πρέπει να είναι ένα τέτοιο Φεστιβάλ; Ένα Φεστιβάλ ασφαλώς πρέπει να προωθεί μια έννοια του κινηματογράφου ως γλώσσα, ως τέχνη, ως πολιτιστική έρευνα. Αν δεν πιστεύεις ότι υπάρχει ακόμα ένας τέτοιος κινηματογράφος, πιο νεωτερικός, που αντιστέκεται και μαζί του αντιστέκεσαι κι εσύ, όπου δεν ισχύει το απόλυτο κριτήριο της εμπορικής αποδοχής, τότε τι νόημα έχει να διοργανώνεις ένα Φεστιβάλ; Εκεί βρίσκεται το ζήτημα. Γι' αυτό εξάλλου υπάρχει κι ένα κοινό που βλέπει αυτού του είδους τις ταινίες στο Φεστιβάλ, και που ενδεχομένως δεν θα τις έβλεπε αν παίζονταν έξω στις αίθουσες, εκεί θα λειτουργούσε με άλλα κριτήρια επιλογής. Τις βλέπει μόνο γιατί παίζονται εδώ, σε μια εκδήλωση, σ' ένα Φεστιβάλ.

Έχουμε και τον Θόδωρο Αγγελόπουλο εδώ, με το σύνολο του έργου του.

Ο Αγγελόπουλος είναι ένας σκηνοθέτης που πολύ σωστά τον χαρακτηρίζουν ως τον τελευταίο μοντερνιστή σκηνοθέτη του σινεμά. Είναι πράγματι ο τελευταίος που κάνει ένα είδος σινεμά σαν του Αντονιόνι ή του Γκοντάρ, δεν βλέπω πια κανέναν άλλον. Ένα σινεμά που ο ίδιος καθόρισε τα όριά του, τους όρους του παιχνιδιού και τη γλώσσα του, γι' αυτό και έχει ενδιαφέρον, ιδιαίτερα για τους νεότερους θεατές, να δουν πώς ξεκίνησε αυτή η πορεία, πώς κατέληξε σε μια καταξίωση και, το κυριότερο βέβαια, να δούμε, ν' αναρωτηθούμε, πώς θα συνεχιστεί.

Κι ο Σκολιμόφσκι;

Ο Σκολιμόφσκι είναι μια άλλη περίπτωση μόντερνου κινηματογραφιστή, αν και πολύ διαφορετική και γι' αυτό θα είναι ενδιαφέρουσες κάποιες συγκρίσεις. Οι πρώτες του πολωνικές ταινίες, επηρεασμένες από τον Γκοντάρ, αποτελούν εξαιρετικά παραδείγματα μόντερνου σινεμά, όπου ορίζουν το δικό τους κανόνα του παιχνιδιού. Θυμάμαι ότι όταν είχα δει την *Εγκατάλειψη* στο Παρίσι το 1966 ή '67, είχα πάθει πλάκα, δεν είχα ξαναδεί τέτοια ταινία. Είχε ένα σουρεαλιστικό στοιχείο, μια ελευθερία αυτή η ταινία, μια ελευθερία στην ανάπτυξη των χαρακτήρων και στις κινήσεις της μηχανής, κινήσεις απίστευτες... Θέλω να πω ότι υπάρχει μια ορμή στις ταινίες του, κάτι που τα κάνει όλα απρόβλεπτα, που ποτέ δεν ξέρεις πού θα σε πάει.

Συνέντευξη: Σωτήρης Ζήκος

Χάρβεϊ Καϊτέλ Μικρό Αφιέρωμα

Έναν από τους πιο διάσημους ηθοποιούς του αμερικάνικου κινηματογράφου, φιλοξενεί φέτος το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Ο Χάρβεϊ Καϊτέλ, θα επισκεφθεί τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ την Κυριακή, 12 Νοεμβρίου, και θα παραστεί στην επίσημη έναρξη του αφιερώματος για τον Θόδωρο Αγγελόπουλο, που θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα του ΟΛΥΜΠΙΟΝ, στις 9.30 το βράδυ. Στην συνέχεια θα ακολουθήσει προβολή της ταινίας *Το Βλέμμα του Οδυσσέα*, όπου πρωταγωνιστεί.

Αν υπάρχει ένας τομέας όπου ο αμερικανικός κινηματογράφος αποδεικνύει —και δικαίως— την υπεροχή του, αυτός είναι ο τομέας της ερμηνείας. Γεγονός είναι ότι η πιο σταθερή αξία του χολιγουντιανού κινηματογράφου —αλλά και του ανεξάρτητου— είναι, αναμφίβολα, η αστείρευτη δεξαμενή των αμερικανών ηθοποιών κι όχι τόσο η επίδειξη τεχνολογικών επιτευγμάτων ή η καλλιτεχνική ολοκλήρωση. Οι λόγοι αυτής της υπεροχής είναι αρκετοί. Θα σταθούμε εδώ σε έναν που λέγεται Actor's Studio, η θρυλική σχολή που έβγαλε τους μεγαλύτερους σταρ του αμερικανικού κινηματογράφου. Ως γνωστόν, ο Χάρβεϊ Καϊτέλ υπήρξε μαθητής του Actor's Studio, κι αυτό φαίνεται από τη συγκινησιακή φόρτιση που απελευθερώνει η παραμικρή χειρονομία του. Μικρόσωμος, με φλογισμένο βλέμμα και νευρικό βάδισμα, ο Καϊτέλ, από τις πρώτες του ταινίες —του Σκορσέζε, του Τόμπακ, του Σρέιντερ— εκπέμπει ανησυχία και κουβαλάει μια επιθετική ενέργεια, έτοιμη να εκραγεί. Ο παρανοϊκός γκάνγκστερ του *Reservoir Dogs* και ο διεφθαρμένος και φαντασιόπληκτος μπάτσος της Διαφθοράς είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Μετά την πιο ρομαντική στροφή της καριέρας του, στα *Μαθήματα πιάνου*, ο Καϊτέλ φαίνεται να περιορίζει τους ηλεκτρισμένους ήρωες και να προσανατολίζεται σε πιο ψαγμένους ρόλους (*Smoke*), μη διστάζοντας, μάλιστα, να συμμετάσχει στις πιο εσωτερικές και υπαρξιακές αναζητήσεις του ευρωπαϊκού κινηματογράφου (*Το βλέμμα του Οδυσσέα*).

Μιχάλης Δημόπουλος

Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Μαθήματα πιάνου The Piano

της Jane Campion (Αυστραλία, 1993)

Στα τέλη του 19ου αιώνα, μια Σκοτσέζα, μαζί με τη νόθα κόρη της και το πολυαγαπημένο πιάνο της, φτάνουν στην απομακρυσμένη Νέα Ζηλανδία, για να παντρευτεί, με προξενικό, έναν αγρότη. Η γυναίκα, μουγκή από παιδί, κάνει μια συμφωνία, σχετικά με το πιάνο, μ' έναν γείτονα, ο οποίος είναι λευκός, αλλά ζει σαν μαορί...

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Βακούρα, 23:00

Πού νομίζετε ότι πάει ο κινηματογράφος της τέχνης ή των δημιουργών έτσι όπως τον παρακολουθείτε σε διάφορα ευρωπαϊκά φεστιβάλ;

Νομίζω ότι αυτό που αναδύεται με τον νέο αιώνα είναι μια «αναγέννηση» του λεγόμενου κινηματογράφου των δημιουργών, αλλά όχι πια τόσο στην Ευρώπη όσο στην Ασία. Αυτό φάνηκε τουλάχιστον στα τελευταία Φεστιβάλ που παρακολούθησα. Όπως ας πούμε στο Φεστιβάλ των Καννών, όπου υπήρξε μια μεγάλη γκάμα ταινιών από την Ασία, ιδιαίτερα από την Κορέα, την Κίνα, εν μέρει από την Ιαπωνία, το Χονγκ-Κονγκ, από το Ιράν βέβαια, όπου παράγονται πενήντα ταινίες το χρόνο και από αυτές οι δεκαπέντε με είκοσι βραβεύονται στα Φεστιβάλ, που σημαίνει ότι υπάρχει μια πολύ καλή αναλογία ποιοτικού κινηματογράφου. Είναι πλέον φανερό ότι κάτι σημαντικό γίνεται, γεννιέται και συνεχίζει να εξελίσσεται σ' αυτές τις χώρες στο πεδίο του κινηματογράφου. Αντίθετα στην Ευρώπη φαίνεται να υπάρχει ένα είδος κόπωσης. Από την άλλη, στην Αμερική έχουμε το άλλο άκρο, μια χώρα τεράστια, όπου παράγεται ο μεγαλύτερος αριθμός ταινιών σε δυτική χώρα, γύρω στις εξακόσιες ταινίες το χρόνο και από αυτές τις εξακόσιες ταινίες πόσες είναι αυτές που μένουν, που λες ότι αξίζουν κάθε χρόνο, είκοσι το πολύ; Όχι ότι δεν πάνε καλά εμπορικά, καλά πάνε και πάντα ασκούν μια έλξη στο μεγάλο κοινό, αλλά κάποτε δεν ήταν μόνο αυτό ο αμερικανικός κινηματογράφος, υπήρχαν μέσα στις πολλές ταινίες και πολλές καλές, με εξαιρετικές αφηγηματικές τεχνικές και με κάποιο στοιχείο δημιουργίας, που τώρα πια όλο και λιγότερο υπάρχει. Και ίσως γι' αυτό, και στην Αμερική και στην Ευρώπη, να φταίει η τηλεόραση που ισοπέδωσε τον κινηματογράφο και τη γραφή του, επέβαλε τη δική της αισθητική. Είναι γνωστό ότι οι καινούριες γενιές είναι μεγαλωμένες με τις εικόνες της τηλεόρασης. Από την άλλη βέβαια, εδώ, στον δυτικό κόσμο, συντελείται μια μεγάλη αλλαγή στον κινηματογράφο με τη χρήση των νέων τεχνολογιών, όπως το ψηφιακό βίντεο, που αλλάζει άρδην τις διαδικασίες παραγωγής, διευκολύνει το έργο νέων κινηματογραφιστών, αφού τους παρέχει έναν πάρα πολύ ελαφρύ εξοπλισμό με μικρότερο συνεργείο, που επιτρέπει τους πειραματισμούς με ελάχιστο σχετικό κόστος. Πιστεύω ότι αυτό θα παίξει στο μέλλον έναν πολύ σημαντικό ρόλο όχι μόνο στον τρόπο παραγωγής και διανομής, αλλά και της έκφρασης, της αισθητικής.

Υπάρχουν νεότεροι σκηνοθέτες που ακολουθούν το δικό τους δρόμο, το δρόμο του δημιουργού, ή μήπως οι περισσότεροι μετά την πρώτη ή δεύτερή τους ταινία, όπου παρουσιάζονται με κάποιες προτάσεις εναλλακτικές, απορροφούνται από το σύστημα;

Υπάρχουν βέβαια, και το περίεργο είναι ότι ο πιο γνωστός και ο σημαντικότερος από αυτούς προέρχεται από την Αμερική, που λέγαμε προηγουμένως. Είναι ο Τζιμ Τζάρμους, που κάθε καινούρια ταινία του είναι κι ένας σταθμός στην πορεία του, αλλά και στην ιστορία του σύγχρονου σινεμά. Όσο για τους άλλους, τους νεότερους, σαν κι αυτούς που προβάλλουμε εδώ, και δείχνουν κάποια πρώτα εξαιρετικά δείγματα γραφής, προφανώς κάποιοι θα απορροφηθούν οπωσδήποτε, αλλά και κάποιοι ελπίζω ότι θα συνεχίσουν έναν δρόμο ανεξάρτητο, δεν ξέρω, πάντως ευελπιστώ.

Οι δύο ελληνικές ταινίες που επιλέγεις για το Διεθνές Διαγωνιστικό έχουν κάποια συνάφεια, ας πούμε θεματική, με τις υπόλοιπες του ίδιου προγράμματος;

Τα κριτήρια που τις επιλέγω δεν είναι συνήθως θεματικά, είναι ποιοτικά, καλλιτεχνικά, αν και φέτος δεν είχα μεγάλο εύρος επιλογών: οι ταινίες των πρωτοεμφανιζόμενων Ελλήνων δεν ήταν πολλές. Ωστόσο, προέκυψε φέτος μια συνάφεια θεματική που έχει σχέση με το θέμα του ξένου, με τον άνθρωπο δηλαδή που είναι παρατημένος ή, αν θέλεις, στο περιθώριο, που ζει εκτός μιας ορθοδοξίας, είτε είναι αυτή μια ορθοδοξία της ηθικής, είτε μια ορθοδοξία κοινωνική, είτε σεξουαλική.

Έχω την αίσθηση ότι για το Φεστιβάλ με την περσινή διοργάνωση έχει κλείσει ένας κύκλος, το Φεστιβάλ δεν έχει κάτι να αποδείξει κι έχει μάλλον καταξιώσει. Τι σημαίνει αυτό; Μήπως τώρα αρχίζουν τα δύσκολα;

“Η Εγκατάλειψη του Γέρζι Σκολιμόφσκι είναι η ταινία που με έχει σηματοδέσει πάρα πολύ στη σχέση μου με τον κινηματογράφο. Όταν την πρωτοείδα στο Παρίσι πήγα μετά και την ξαναείδα άλλες πέντε φορές την ίδια εβδομάδα. Με εντυπωσίασε τόσο πολύ που είπα ότι αν κάποτε κάνω μια δική μου ταινία, αυτή θα ήταν η πηγή έμπνευσής μου. Έκτοτε πάντα παρακολουθούσα το έργο του, αλλά ταινία δική μου δεν έκανα, εντάξει, πέρα από ένα-δύο ντοκιμαντέρ.”

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

Guest List

- ROSSILLON PIERRE, Commission Supérieur Technique, FRANCE
- BOUNTROGIANNI Marie, Member of Parliament
- FINESTONE Sheila, Senator
- HUTTON David, Ambassador of Canada
- PATINO JAVIER Francisco, SPAIN
- SANZ Angela, SPAIN
- SOL Marta, SPAIN
- CONTIS Angeliki, Journalist, Athens News, GREECE
- GRONENBORN Esther, Film director, ALASKA.DE, GERMANY
- MACCIOCICA Luca, Acquisitions, RAI Sat, ITALY
- SIMON Laszlo, Union of Film Workers Artists, HUNGARY
- TAXIOU Kerassia, Union of Filmworkers Artists, HUNGARY
- AKSELSEN Egil, Managing Director, NORWAY
- AL SABBAN Rafic, Journalist, Akbar El Nougoun, EGYPT
- ALBERO Pere, SPAIN
- BAILEY Cameron, Film critic, Now, CANADA
- BEERKAMP Hans, Film critic, NRC Handelsblad, NETHERLANDS
- BINET Patrick, Chairman & Ceo, UGC International, FRANCE
- BOWERS Leah, Associate Editor, THE SLOW BUSINESS OF GOING, USA
- BRENNAN Mary, Journalist, Film.com, USA
- CACOULOUDIS Cleo, Journalist, The Greek American, USA
- CASTIEL Elie, Editor, Sequences, CANADA
- CHIARADIA Ted, Managing Director, art-theater LUX, NETHERLANDS
- CIMENT Michel, FRANCE
- COROIU Irina, Journalist, National films archives, ROMANIA
- CVIKOVA Ludmila, Programmer, International Rotterdam Film Festival, NETHERLANDS
- D'ANGELO Mike, Journalist, Time Out New York, USA
- DURAN COHEN Ilan, Director, LA CONFUSION DES GENRES, FRANCE
- EADES Caroline, Associate Professor, Université Stendhal - Grenoble III, FRANCE
- EIDSVAG Terje, Journalist, Acreseavisen, NORWAY
- FAINARU Dan, Film critic, Israeli TV, ISRAEL
- FAINARU Edna, Journalist, Cinematheque, ISRAEL
- FLEISHMAN Jeremy, Sound Designer, THE SLOW BUSINESS OF GOING, USA
- FOTOPOULOS Giorgos, Journalist, Freunde der Deutschen Kinemathek E.V., GERMANY
- GARCADIEGO Paz Alicia, MEXICO
- GARIAZZO Guisepe, Journalist, Panoramiche, ITALY
- GATLIF Tony, Director, VENGO, FRANCE
- GEORGAKAS Dan, Journalist, Cineast, USA
- GUSTAFSSON Annika, Film critic, SYDSVENSKAN Dagbladet, SWEDEN
- HABETS Renata, Journalist, Muziek en Beeld, NETHERLANDS
- HAUS Samuel, Actor, "TSATSIKI, MORSAN OCH POLISEN", DENMARK/SWEDEN
- HILAS Anne-Francoise, Correspondent, Association des trois mondes, FRANCE
- HILAS Christos, Correspondent, Association des trois mondes, FRANCE
- HORTON Andrew, USA
- HOXHA Rudina, Journalist, Albanian Daily News, ALBANIA
- JACOBSEN Dagmar, Managing director, Integral Film Guest, GERMANY
- JEKUBZK Gunter, Journalist, Aachener Volkszeitung, GERMANY
- JUDIT Elek, Director, c/o Magyar Filmund, HUNGARY
- KALEMI Arnela, Journalist, TV Klan, ALBANIA
- KELEMEN Fred, Film Director, Futura Film, GERMANY
- KOKKINAKIS Grigoris, Acquisitions, Netmed Hellas-C/o Filmnet, GREECE
- KRAUSE ANDREAS, Journalist, Athener Zeitung, GREECE
- KURELEC Tomislav, Head of Film Dept., HRT Croatian Television, CROATIA
- KYVRIKOSAIY Despoina Deborah, Journalist, Reuters, GREECE
- LABRINOS Fotos, Film Director, GREECE
- LANGLO Jan, Programmer, NORWAY
- LETOUBLON Francoise, FRANCE
- LEVIEUX Michèle, Journalist, L'Humanite, FRANCE
- LEVO LIRON, Actor, KIPPUR, ISRAEL

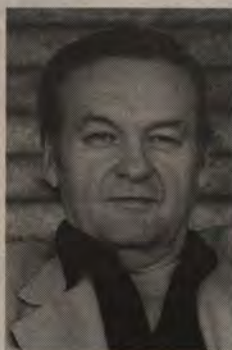
ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Κριτική Επιτροπή

JERZY SKOLIMOWSKI (Γέρζι Σκολιμόφσκι), ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Σκηνοθέτης / Πολωνία

Ο Jerzy Skolimowski γεννήθηκε τον Μάιο του 1938 στην πόλη Λοτζ όπου και σπούδασε εθνολογία και κινηματογράφο. Σε ηλικία 20 ετών δημοσιεύει δυο ποιητικές συλλογές με τις οποίες γίνεται γνωστός στους λογοτεχνικούς κύκλους της Πολωνίας και μέλος της Εταιρείας Πολωνών Συγγραφέων. Εκεί γνωρίζεται με τον Αντρέϊ Βάιντα και τον Γέρζι Αντρεγιέφσκι με τους οποίους μετέπειτα θα συνεργαστεί. Ενδιαφέρεται έντονα για το μποξ (λαμβάνει μέρος σε πυγμαχικούς αγώνες) και για την τζαζ (περιοδεύει με το συγκρότημα του μεγάλου συνθέτη και κατοπινού συνεργάτη του Κριστόφ Κομέντα σ' όλη τη χώρα). Ο Αντρέϊ Μούνκ είναι ο πρώτος που τον ενθαρρύνει να ασχοληθεί με τον κινηματογράφο και να γραφτεί στην Κινηματογραφική Σχολή του Λοτζ. Η πρώτη του μικρού μήκους ταινία, *Μποξ*, κερδίζει το πρώτο βραβείο στο Φεστιβάλ Αθλητικών ταινιών της Βουδαπέστης. Την ίδια περίοδο γράφει μαζί με τον Ρομάν Πολάνσκι το σενάριο της ταινίας *Μαχαίρι στο Νερό*. Με τις πρώτες του μεγάλου μήκους ταινίες (*Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά: Ουδέν, Εγκατάλειψη*) κερδίζει τη διεθνή αναγνώριση ως ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της νουβέλ βαγκ. Όταν η ταινία του *Ψηλά τα Χέρια* (1967) απαγορεύεται από τις πολωνικές αρχές αυτοεξορίζεται στην Αγγλία, όπου συνεχίζει να σκηνοθετεί ταινίες μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 90. Τότε επιστρέφει στην χώρα του και γυρίζει την πρώτη ταινία της δεύτερης πολωνικής του περιόδου (*Φερντινάντο*). Σε όλη τη διάρκεια της κινηματογραφικής του καριέρας συνεχίζει να γράφει λογοτεχνικά κείμενα και σενάρια, να ασχολείται με την ζωγραφική και τη συλλογή έργων τέχνης αλλά και με τα σπορ. Τα τελευταία χρόνια ζει μόνιμα στην Καλιφόρνια. Οι δυο του γιοιό Josef Kay και John Yorik είναι επίσης σκηνοθέτες και ηθοποιοί.

JORGE SANCHEZ (Χόρχε Σάντσεζ)

Παραγωγός / Μεξικό

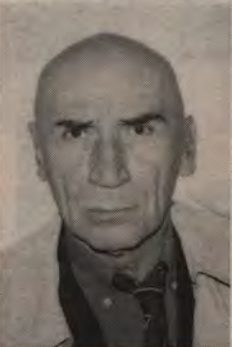
Ο Jorge Sanchez γεννήθηκε στο Μεξικό και από πολύ μικρός έδειξε το ενδιαφέρον του για τον κινηματογράφο. Ιδρυτής και διευθυντής των Macendo Cine-Video, Latina S.A., Producciones Amairanta S.A., Zafra Video και Filmmania. έχει παράγει αρκετές σημαντικές Λατινοαμερικάνικες και Ισπανικές ταινίες. Μόνιμος συνεργάτης του Arturo Ripstein (π.χ. *Ο Συνταγματάρχης δεν περιμένει γράμμα από πουθενά*), έχει κάνει και την παραγωγή των δύο τελευταίων του ταινιών (*Αυτά έχει η ζωή, Η καταστροφή του άντρα είναι η γυναίκα*), οι οποίες θα προβληθούν στο φετινό πρόγραμμα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Έχοντας ως κύριο μέλημα του την προώθηση του κινηματογράφου της Λατινικής Αμερικής δέχθηκε την θέση του προέδρου της FIPCA (Ιβηροαμερικάνικη Ομοσπονδία Παραγωγών του Κινηματογράφου και του Οπτικοακουστικού). Είναι επίσης μέλος του Δ.Σ. του Ιδρύματος για τον Νέο Λατινοαμερικάνικο Κινηματογράφο, με πρόεδρο τον Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της CINEMART στο Ρότερνταμ.

TUNCAL KURTIZ (Τουντζέλ Κουρτζί)

Ηθοποιός / Τουρκία

Ο Tuncal Kurtiz γεννήθηκε στο Ιζμίτ της Τουρκίας τον Φεβρουάριο του 1936. Ως παιδί άλλαξε πολλές φορές πόλη αλλά και χώρα λόγω της εργασίας του πατέρα του. Σπούδασε νομικά, αγγλική φιλολογία και φιλοσοφία αλλά δεν ολοκλήρωσε τις σπουδές του σε κανέναν από αυτούς τους τομείς μια και το θέατρο είχε ήδη κερδίσει το ολοκληρωτικό του ενδιαφέρον. Εργάστηκε ως ηθοποιός του θεάτρου σε πολλά θέατρα της Τουρκίας και της Ευρώπης (Σουηδία, Στοκχόλμη, Βερολίνο, Φρανκφούρτη κ.α.). Πρωτοασχολήθηκε με τον κινηματογράφο μετά από πρόσκληση του στενού του φίλου Yulmaz Guney να πρωταγωνιστήσει σε μια από τις ταινίες του. Έκτοτε έγινε μόνιμος συνεργάτης του. Το 1986, έλαβε το βραβείο καλύτερου ηθοποιού στο Φεστιβάλ του Βερολίνου για την ισραηλινή ταινία *Το χαμόγελο του αμνού*. Περίοδευσε σε όλη την Ευρώπη συμμετέχοντας στην περίφημη παράσταση της Mahabharata σε σκηνοθεσία Peter Brooks. Έχει λάβει μέρος σε πολλές θεατρικές παραστάσεις και ταινίες και έχει πολλές φορές διακριθεί ως καλύτερος ηθοποιός στο θέατρο και τον κινηματογράφο. Όπως λέει ο ίδιος: "Δεν αντέχω να είμαι εκτός δουλειάς. Δεν πρέπει να σταματάμε ποτέ γιατί τότε δεν θα κερδίσουμε τίποτα. Θέλω να κινούμαι κι η υποκριτική αποτελεί την κινητήρια δύναμη μου".

FRED KELEMEN (Φρεντ Κέλεμεν)

Σκηνοθέτης / Γερμανία

Ο Fred Kelemen γεννήθηκε στο Δυτικό Βερολίνο το 1964. Σπούδασε ζωγραφική, μουσική και φιλοσοφία και εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη σε διάφορα θέατρα πριν εισαχθεί στη Γερμανική Ακαδημία Κινηματογράφου και Τηλεόρασης του Βερολίνου το 1989. Ταυτόχρονα με τις σπουδές του εργαζόταν ως διευθυντής φωτογραφίας και κάμερα-μαν σε ταινίες σκηνοθετών όπως οι: Bela Tarr, Hector Favre κ.ά. Από το 1995, είναι επισκέπτης καθηγητής στο Κέντρο Κινηματογραφικών Σπουδών της Καταλωνίας στη Βαρκελώνη και στη Σχολή Εικαστικών Τεχνών της Γενεύης. Έχει κάνει τρεις μεγάλου μήκους ταινίες (*Μοίρα* (1994), *Παγωνιά* (1997-98) και *Το σούρουπο* (1999)) όλες πολυβραβευμένες σε φεστιβάλ όπως του Τορόντο, του Ρότερνταμ, της Ταορμίνια, της Κολομβίας του Κιέβου κ.ά. Αξίζει να αναφερθεί ότι η τελευταία του ταινία (*Το Σούρουπο*) έχει επίσης κερδίσει το βραβείο FIPRESCI στο περσινό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

JUDIT ELEK (Τζούντιτ Έλεκ)

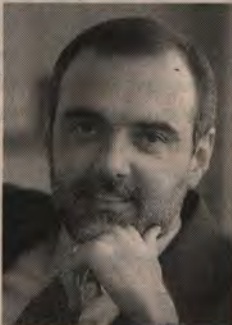
Σκηνοθέτης / Ουγγαρία

Η Judit Elek γεννήθηκε στην Βουδαπέστη το 1937. Σπούδασε στην Ακαδημία Θεάτρου και Κινηματογράφου της Βουδαπέστης από όπου αποφοίτησε το 1961. Για μεγάλο διάστημα εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη στη Mafilm όπου ασχολήθηκε επίσης με διασκευές σεναρίων. Ήταν ένα από τα ιδρυτικά στελέχη του Studio Bela Balasz (μαζί με τους Pal Gabor, Ferenc Kardos, Zsolt Kézdi-Konacs και Istvan Szabo) το οποίο την βράβευσε για την προσφορά της το 1987. Έχει γράψει τέσσερα βιβλία (*Awakenings*, *Martinovics*, *Diary of Budapest*, *Memories of a River*) και πολλά σενάρια. Έχει εργασθεί ως σκηνοθέτης στο θέατρο και έχει γυρίσει μεγάλου μήκους ταινίες και ντοκιμαντέρ, τα οποία έχουν διακριθεί σε διάφορα Φεστιβάλ. Ανάμεσα στις σημαντικότερες ταινίες της είναι: *Η κυρία από την Κωνσταντινούπολη* (1969), *Ίωση αύριο* (1978), *Η γιορτή της Μαρίας* (1983), *Αναμνήσεις ενός ποταμού* (1988), *Ξύπνημα* (1995).

ALBERTO BARBERA (Αλμπέρτο Μπαρμπέρα)

Διευθυντής Φεστιβάλ Βενετίας / Ιταλία

Ο Alberto Barbera γεννήθηκε στην Μπιέγια της Ιταλίας τον Φεβρουάριο του 1950. Σπούδασε ιστορία και κριτική κινηματογράφου στο Πανεπιστήμιο του Τορίνο όπου έκανε και τις μεταπτυχιακές του σπουδές στο ίδιο θέμα. Ξεκινάει την καριέρα του το 1972, στην Ιταλική Ένωση Κινηματογράφων Τέχνης όπου διατέλεσε και Πρόεδρος την περίοδο 1977-1989. Ως κριτικός συνεργάστηκε με πολλές εφημερίδες (*La Gazzetta del Popolo*, *Cita*, *La Stampa-Torino Sette*) και περιοδικά (*Essai*, *Altro Cinema*, *Bianco e Nero*, *Cineforum*). Από το 1983 μέχρι το 1985 παρουσιάζει εβδομαδιαία κινηματογραφική εκπομπή στην τηλεόραση της RAI ενώ ταυτόχρονα συνεργάζεται σε εκπαιδευτικό τηλεοπτικό πρόγραμμα. Από το 1987 μέχρι το 1989 εργάζεται ως κριτικός στο ιταλικό ραδιόφωνο. Το 1982 πρωτοσυνεργάζεται με το Φεστιβάλ του Τορίνο αρχικά ως Υπεύθυνος Τύπου, μετά ως Γενικός Γραμματέας και Μέλος της Προκριματικής Επιτροπής και τελικά ως Διευθυντής (1989-1998). Το 1999, διορίζεται διευθυντής στη Μόστρα της Βενετίας.

ΦΩΤΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ (Fotos Lambrinos)

Σκηνοθέτης / Ελλάδα

Ο Φώτος Λαμπρινός γεννήθηκε στην Ελλάδα. Σπούδασε κινηματογράφο στο Ινστιτούτο Κινηματογραφίας της Μόσχας, από όπου άριστευσε, στο εργαστήρι του Μιχαήλ Ρομ, που υπήρξε ο δάσκαλος μιας μεγάλης σειράς σκηνοθετών όπως οι: Ταρκόφσκι, Κοντσαλόφσκι, Μιχάκωφ κ.ά. Πρωτοεργάζεται ως σκηνοθέτης στο κρατικό ραδιόφωνο όπου σκηνοθετεί πολλά θεατρικά έργα κλασσικού ρεπερτορίου. Το 1958 ανεβάσει, για πρώτη φορά στην Ελλάδα έργο του Ευγένιου Ιονέσκο (το Μάθημα), με την θεατρική ομάδα του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών. Από το 1961 έως το 1963 εργάζεται ως βοηθός σκηνοθέτης και σκηνοθέτης στο θέατρο Δημήτρης Χορν. Από το 1963 και μετά έχει σκηνοθετήσει δεκάδες ντοκιμαντέρ ευρείας θεματολογίας για την ελληνική τηλεόραση. Το 1973 συνεργάζεται με τον Θόδωρο Αγγελόπουλο στο σενάριο της ταινίας *ο Θίασος*. Την περίοδο 1996-1997, συμμετέχει στην επιτροπή Κινηματογραφίας του Υπουργείου Πολιτισμού (με πρόεδρο τον Θόδωρο Αγγελόπουλο) όπου συνεργάζεται στην πλήρη αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου που διέπει τον κινηματογράφο στην Ελλάδα, ενώ είναι και ο εισηγητής νόμου για την ίδρυση Κρατικής Ακαδημίας Κινηματογράφου. Έχει διδάξει στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών και τώρα διδάσκει στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Η Φιλμογραφία του περιλαμβάνει τρεις μεγάλου μήκους ταινίες: *Άρης Βελουχιώτης-Το δίλημμα* (1981), *Δοξόμπος* (1987) και *Γλέντι γενεθλίων...ή μια βουβή βαλκανική ιστορία* (1995).

Κιπούρ / Kippur

του Άμος Γκιτάι (Ισραήλ - Γαλλία, 2000)

Το φιλμ εξιστορεί τα γεγονότα του πολέμου του Yom Kippur, στις 6 Οκτωβρίου του 1973, μέσα από τα μάτια των μελών μιας ισραηλινής ομάδας διάσωσης. Ένας απ' αυτούς ήταν και ο 23χρονος τότε, φοιτητής αρχιτεκτονικής, Άμος Γκιτάι και παρολίγον να σκοτωθεί κατά τη συντριβή του ελικοπτερου που μετέφερε αυτόν και την ομάδα στα υψώματα του Γκολάν. Το alter ego του στην ταινία είναι ο Weintraub, επίσης φοιτητής αρχιτεκτονικής.

Το χαρακτήρισαν ως «την ισραηλινή εκδοχή του Στρατιώτη Ράιαν», αλλά μάλλον πρόκειται περί απλούστευσης κυρίως γιατί αυτός ο πόλεμος υπήρξε μια σκληρή προσωπική εμπειρία για τον σκηνοθέτη Άμος Γκιτάι στην ταινία.

Αρχή του κακού ήταν η συριακή εισβολή στα εδάφη του Ισραήλ, την εβραϊκή μέρα Εξιλέωσης, στα ισραηλινά: Yom Kippur. Αυτό και μόνο θα δικαιολογούσε από μέρους του Γκιτάι, να προβεί σε ένα εθνικοπατριωτικό ανέμισμα της ιερής σημαίας και σε εθνικιστικής έξαρσης αποπήματα. Ωστόσο καμία από τις δύο αυτές εικασίες δεν εκπληρώνονται στην ταινία, γεγονός που εξηγεί γιατί ο Γκιτάι έχει τόσους «εκδρούς» στην πατρίδα του.

Στο Kippur δεν ρητορεύονται μεγάλα ηθικά και πολιτικά θέματα, δεν υπάρχουν οι κακοί Άραβες, ούτε οι μεγάλες αντιδικίες για την πατρότητα των ιερών εδαφών. Υπάρχει μόνο το αληθινά χαοτικό πρόσωπο του πολέμου, το ανώφελο της αιματοχυσίας και συνηθισμένοι άνθρωποι στη δίνη του παραλογισμού. Η οικουμενικότητα και η αμεσότητα με την οποία προσεγγίζει το θέμα του αποτελούν το μεγάλο ατού της ταινίας

που στερείται γελοίων συναισθηματισμών και κοινότοπης πλοκής (από τα μεγάλα «προνόμια» των αμερικάνικων πολεμικών δραμάτων).

Πατώντας γερά πάνω στο μυθοπλαστικό ντοκυμαντέρ, το «Kippur» διακρίνεται για τον ρεαλισμό και την αγκυρότητα των εικόνων του, την ειλικρίνεια των ιδεών του και πάνω απ' όλα την επικαιρότητα του. Η ιστορία επαναλαμβάνεται σήμερα στα υψώματα του Γκολάν ενώ ο παραγωγός της ταινία Σακί Φρέντμαν δήλωσε: «Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός πως ενώ κάναμε τα γυρίσματα, το Ισραήλ μιλούσε για ειρήνη με την Συρία».

Τζ.Π.

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 4, 17:30

Με το Kippur, ο Γκιτάι διεκδίκησε φέτος τον Χρυσό Φοίνικα για δεύτερη φορά μετά το περσινό «Kadosh». Είναι η πρώτη φορά που ο σκηνοθέτης γυρίζει μια αμιγή ταινία για τον πόλεμο αφού «μέχρι σήμερα όλες μου οι ταινίες επικεντρώνονταν στην εξορία, την εσωτερική ή αυτή των ανθρώπων που μετατοπίζονται στο χώρο και τον χρόνο». Ο Γκιτάι, γιος του Munio Gitai, ενός από εκφραστές του προ-πολεμικού Bauhaus στη Γερμανία, φλέρταρε με το σινεμά πολύ νωρίς γυρίζοντας Super - 8 φιλμάκια αλλά μόνο «όταν πλήρωσε τα χρέη μου προς την οικογενειακή νοοτροπία» αισθάνθηκε πως μπορεί να ασχοληθεί αποκλειστικά με το σινεμά.

Θεωρεί πως η αρχιτεκτονική που σπούδασε και το σινεμά που έμαθε εμπειρικά έχουν πολλά κοινά. «Δεν είναι απόκρυφες, μοναχικές τέχνες όπως το γράψιμο και η ζωγραφική. Πρέπει να επιστρατεύσεις πολλούς ανθρώπους για να ολοκληρώσεις την ιδέα σου». Οι περισσότερες ταινίες του, είτε ντοκυμαντέρ, είτε μυθοπλασίας εκπορεύονται από την πραγματικότητα και τα θέματα τους είναι αποτέλεσμα ενδελεχούς έρευνας. Το «Kippur» κουβαλάει όλη την αλήθεια αυτής της πραγματικότητας και κυρίως την περιπέτεια του απλού ανθρώπου μέσα σ' αυτήν. Ο Γκιτάι είναι ένας σπουδαίος δημιουργός και το φεστιβάλ δεν μπορεί παρά να νιώθει ικανοποίηση που πέρσι τον τίμησε προβάλλοντας τη σημαντική δουλειά του.

Εύρηκα / Eureka

του Σίντζι Αογιάμα (Ιαπωνία, 2000)

Σ' αυτό το 3,5 ωρών low budget road movie, επιδεικνύει μια μοναδικά δημιουργική tour-de-force, αφού έγραψε, σκηνοθέτησε, μόνταρε και σύνθεσε την μουσική της ταινίας ο ίδιος. Πρωταγωνιστές της ιστορίας του είναι ο οδηγός ενός λεωφορείου και δύο αδελφάκια. Αυτά τα τρία πρόσωπα είναι οι μόνοι επιζήσαντες μιας ένοπλης λεωφορειοπειρατείας, ένα ζεστό καλοκαιρινό πρωινό. Μετά την τραγωδία, οι δρόμοι τους χωρίζουν. Τα παιδιά, κλεισμένα πια στον εαυτό τους, έχουν να αντιμετωπίσουν τον χωρισμό των γονιών τους και το θάνατο του πατέρα τους ενώ ο οδηγός χάνεται. Δύο χρόνια επιστρέφει στην πόλη για να αναλάβει το ρόλο του «πατέρα» της οικογένειας στην οποία έχει προστεθεί κι ένα ακόμα μέλος. Όλα πάνε καλά μέχρι τη στιγμή που θα βρεθεί σε ένα ποτάμι το πτώμα μιας γυναίκας και ο οδηγός θα κατηγορηθεί για δολοφονία. Τότε θα αγοράσει ένα παλιό λεωφορείο, θα το εξοπλίσει με κρεβάτια και μαζί με τους μικρούς του συγκατοίκους θα ξεκινήσουν ένα ταξίδι λύτρωσης.

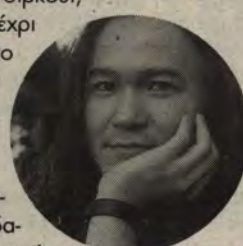
Βαθιά ανθρωποκεντρικός, ο Αογιάμα μιλάει για το τυχαίο, την απελπισία, την πίστη, την οικογένεια, σε μια ταινία γεμάτη ανατροπές στην κλασική αφηγηματική δομή και υπέροχους ερμηνευτικούς αυτοσχεδιασμούς. Εξαιρετική η φωτογραφία στους τόνους του άσπρου - καφέ και ενδιαφέρων ο συμβολικός ρόλος του αριθμού 4 στην ταινία.

Τζ.Π.

Πρόκειται για την ταινία που θεωρήθηκε η μεγάλη ανακάλυψη του φετινού φεστιβάλ των Κανών. Την χαρακτήρισαν το μαύρο άλογο στην κούρσα για τον Χρυσό Φοίνικα, τελικά κέρδισε το βραβείο FIPRESCI και μαζί τις εντυπώσεις του κοινού και των κριτικών.

Παλιός γνώριμος των φεστιβαλικών σερκουί, από το Λοκάρνο και το Ρότερνταμ μέχρι το Τορόντο και τη Θεσσαλονίκη (το '96 συμμετείχε στο διαγωνιστικό με την πρώτη του ταινία Δύο Αλήτες), και ανεξάρτητος ως το μεδούλι κινηματογραφιστής, ο Αογιάμα έχει να καταθέσει μια πολυσχιδή ενσκόληση με το σινεμά. Ως σπουδαστής στο πανεπιστήμιο του Ρίκιο, επηρεάστηκε βαθύτατα από τον κριτικό κινηματογράφου Χασούμι Σιγκεχίκο και μέχρι σήμερα ασχολείται με την κριτική γράφοντας στα ιαπωνέζικα Cahiers du Cinema και το περιοδικό Esquire. Ως βοηθός σκηνοθέτη δούλεψε μαζί με τον Φρίντρικ Θορ Φρίντρικσον στο Cold Fever αλλά και με τους Ντάνιελ Σμιτ και Κουροσάουα Κιγίσι.

«Στις πρώτες μου ταινίες, διηγόμουν ιστορίες για κοινωνικά περιθωριοποιημένους ανθρώπους, οι οποίοι βρίσκονταν υπό το ιδιαίτερο ψυχολογικό βάρος της μεταπολεμικής Ιαπωνίας. Με το Eureka πρόσθεσα στο σώμα της δουλειάς μου, μια προσευχή στη ζωή και την επιθυμία για αναγέννηση.»

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου - Cine Προβλήτα 4, 20:30

Ρετροσπεκτίβα
Γέρζι Σκολιμόφσκι

Οι κούφιοι άνθρωποι / Motyw cienia

των Joseph Kay, John Yorick (Πολωνία, 1993)

Πρόκειται για την πρώτη ταινία των γιών του Skolimowski, της οποίας ήταν παραγωγός.

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 18:30

Διάλογος 20-40-60 / Dvadsat' rocní

(Τσεχοσλοβακία, 1968)

Πρώτο επεισόδιο της σπονδυλωτής ταινίας Διάλογος 20-40-60 με πρωταγωνιστή τον Jean-Pierre Léaud στον ρόλο ενός τραγουδιστή της ποπ.

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 18:30

Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά: ουδέν / Rysopis

(Πολωνία, 1964)

Η ταινία γυρίστηκε όταν ο Skolimowski σπούδαζε ακόμα κινηματογράφο και περιγράφει τις τελευταίες ώρες που απομένουν σε έναν νέο πριν παρουσιαστεί στο στρατό. Ταινία αποκάλυψη (η οποία εντυπωσίασε πολύ τον Γκοντάρ), ενός από τα μεγαλύτερα talenta της δεκαετίας του '60.

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 19:00

Η κραυγή που σκοτώνει / The shout

(Μ. Βρετανία, 1978)

Ένας συνθέτης ηλεκτρονικής μουσικής, ζει με τη γυναίκα του σ' ένα χωριό της αγγλικής επαρχίας. Γνωρίζεται τυχαία μ' έναν ξένο ο οποίος αυτοπροσκαλείται για φαγητό, και μαγεύει τους απρόθυμους οικοδεσπότες του με ιστορίες από τα ταξίδια του στην Αυστραλία. Έχει φέρει μαζί του ένα κόκαλο, το οποίο μπορεί να αποβεί θανατηφόρο, την ικανότητα να "αιχμαλωτίσει" την καρδιά μιας γυναίκας και τη δύναμη να εκφέρει μια τρομερή, δολοφονική κραυγή...

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 21:00

Deep end

(Δυτ. Γερμανία-ΗΠΑ, 1970)

Ένα από τα πιο αγαπημένα "cult-movies" της δεκαετίας του '70 και ένα αδιαμφισβήτητο αριστούργημα. Η σεξουαλική αφύπνιση και η ανακάλυψη του έρωτα από έναν έφηβο, η αναζήτηση της ελευθερίας, η ποιοτική του ασυνήθιστου μέσα από τις πτυχές της καθημερινότητας, η εξαιρετική χρήση του κόκκινου χρώματος που "λερώνει" το νερό της πισίνας και η μουσική της ταινίας από τον Cat Stevens (I might die tonight) είναι μερικά από τα εξαιρετικά στοιχεία της ταινίας.

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Βακούρα, 21:00

Φερντιντούρκε / Ferdynand

(Πολωνία-Γαλλία-Μ. Βρετανία, 1991)

Βαρσοβία, καλοκαίρι του 1939. Ενώ η Πολωνία ζει τις τελευταίες ώρες της ελευθερίας της, ένας τριαντάχρονος επίδοξος μυθιστοριογράφος με αβέβαιο μέλλον, γεύεται με πικρή «ικανοποίηση» την αποτυχία του πρώτου του βιβλίου. Ένα πρωί, δέχεται την απρόσμενη επίσκεψη ενός παλιού του καθηγητή, ο οποίος τον παρασύρει σ' ένα παράξενο και ανησυχητικό ταξίδι... Ξαναγυρνά στο σχολείο του, χώρο απερίγραπτων αγωνιών και ταπεινώσεων και συναντά πάλι τους συμμαθητές του. Παρακολουθεί για μια ακόμη φορά τα θορυβώδη παιχνίδια τους, τις βίαιες συγκρούσεις τους, τις άσμενες μονομαχίες τους για την πιο χυδαία γκριμάτσα....

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 23:00

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

Guest List

- ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
- ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΟΓΛΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
- ΧΑΡΙΤΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ, ΦΛΕΓΟΜΕΝΗ ΣΤΕΛΛΑ
- ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
- ΣΟΦΙΚΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
- ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΩΔΩΡΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ. ΦΕΣΤΙΒΑΛ
- ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΟΥ ΒΟΥΛΑ, ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΗ HELLAS FILM
- ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
- ΣΕΚΕΡΗΣ ΝΙΚΟΣ
- ΣΤΑΘΗ ΕΙΡΗΝΗ
- ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ
- ΑΘΑΝΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ, 2000 + 1 ΣΤΙΓΜΕΣ
- ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ, ΕΝΑΣ Κ' ΕΝΑΣ
- ΒΟΛΙΩΤΗ ΒΙΚΥ, ΗΘΟΠΟΙΟΣ, 2000 + 1 ΣΤΙΓΜΕΣ
- ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ ΚΩΣΤΑΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΚ
- ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΤΑΚΗΣ, ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. ΕΚΚ
- ΓΛΥΚΟΦΥΔΗΣ ΠΑΝΟΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ
- ΓΡΗΓΟΡΑΤΟΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ, ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΧΑΝΕΙ ΣΕ ΟΛΑ
- ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟ, ΗΘΟΠΟΙΟΣ
- ΕΞΑΡΧΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, ΕΝΤΕΤΑΓΜΕΝΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
- ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ ΜΑΝΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΚΚ
- ΖΕΡΒΟΥΛΑΚΟΣ ΤΑΚΗΣ, ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ, Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΙΜΟΥ
- ΗΛΙΑΔΗΣ ΦΡΙΕΣ, ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΚΙΝ/ΦΟΥ
- ΚΑΚΑΒΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ
- ΚΑΡΑΚΕΠΕΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ, ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΑΙΝ
- ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ ΒΑΣΩ
- ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ ΜΑΡΙΑΝΝΑ
- ΚΑΤΣΟΥΡΙΔΟΥ ΣΙΒΥΛΛΑ
- ΚΑΤΣΟΥΦΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ, ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΑΙΝ
- ΚΟΛΟΒΟΣ ΝΙΚΟΣ, ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΚΙΝ/ΦΟΥ
- ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΜΑΡΙΑ
- ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ, ΜΕΛΟΣ Δ.Σ.
- ΛΙΒΑΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΣ, ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ, ΦΟΒΟΥ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ
- ΜΙΚΕΛΙΔΗΣ - ΦΕΝΕΚ ΝΙΝΟ, ΜΕΛΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
- ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ, ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΚΙΝ/ΦΟΥ
- ΜΟΥΖΑΚΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ, ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΚΚ
- ΜΠΟΤΑΣΗ ΛΙΛΕΤ, ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ, POLAROID
- ΜΥΛΩΝΑΣ ΝΙΚΟΣ, ΜΕΛΟΣ Δ.Σ.
- ΣΑΜΙΩΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ, ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ, ΠΑΜΠΤΩΧΟΙ Α.Ε.
- ΤΖΙΤΖΗΣ ΣΤΡΑΤΟΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ, Η ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ
- ΤΖΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΜΕΛΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΚΚ
- ΤΣΑΚΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
- ΦΡΑΝΤΖΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ, POLAROID
- ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ, Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΙΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Safe sex

των Μιχάλη Ρέππα - Θανάση Παπαθανασίου

Η μεγαλύτερη εισπρακτική επιτυχία του ελληνικού κινηματογράφου. Αυτός και μόνο ο τίτλος απογειώνει το «safe sex», την πρώτη κινηματογραφική επίθεση των δριαμβευτών της μικρής οθόνης Ρέππα - Παπαθανασίου. Οι συνομήλικοι σκηνοθέτες, στα 41 τους έχουν ήδη πίσω τους συνεργασίες 22 χρόνων, αποτελώντας το απόλυτο δίδυμο. Το πελώριο cast του φιλμ συγκεντρώνει μεταξύ άλλων τους Αλέξανδρο Αντωνόπουλο, Σπύρο Παπαδόπουλο, Γιώργο Πυρπασόπουλο, Χρήστο Τσάγκα, Μίνα Αδαμάκη, Αριέττα Μουτούση, Άννα Παναγιωτοπούλου και Μίρκα Παπακωνσταντίνου. Παραγωγός εταιρεία είναι η ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Α.Ε., με τη συνεργασία του ΜΕΓΑ. Τι γίνεται στο safe sex; Όλη η Αθήνα μπλέκεται σε ένα ερωτικό κουβάρι, με τις εφήμερες σχέσεις να καταλαμβάνουν όλο το χώρο και το σύνολο της κοινωνίας να αποδέχεται την κατάπτωση και να υιοθετεί το γελού. Η μετατροπή του sex από απόλαυση σε μηχανισμό αυτοκαταπίεσης είναι το τραγικό σύμπτωμα της εποχής μας. Υπάρχει, άραγε, διαφυγή και επιστροφή; Ίσως το φινάλε να δώσει την ελπίδα. Ίσως και όχι. Η χώρα μας ευτύχησε να είναι πρωτοπόρος, χιλιάδες χρόνια πριν, στην αρμονική συνύπαρξη νου και σώματος. Γιατί να μην κατορθώσεις να ξαναβρείς αυτό το μέτρο; Η κωμωδία ως λαϊκό κινηματογραφικό είδος επιτρέπει διαμέσου του γέλιου και το «ψάξιμο». Τι μας κάνει να γελάμε με τις καταστάσεις που βλέπουμε στο πανί;

Δ.Ξ.

Τι να σας πούμε για την ταινία - φαινόμενο της σεζόν που πέρασε; Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια, όταν αφορούν κάτι που άπαντες έχετε δει. Το «Safe sex» των Ρέππα- Παπαθανασίου είναι εδώ για να σας ευθυμήσει μέσω των πιο απίθανων ερωτικών ιστοριών «ασφαλούς ερωτικής πράξης».

Για έκτη συνεχή χρονιά Περιφερειακές Εκδηλώσεις 2000

Το Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης και το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης διοργανώνουν τις Περιφερειακές Εκδηλώσεις που ταξιδεύουν σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, παράλληλα με το πρόγραμμα του Φεστιβάλ στην Θεσσαλονίκη. Η ιδέα διοργάνωσης των Περιφερειακών Εκδηλώσεων ξεκίνησε σαν ένα πείραμα την πρώτη χρονιά. Η ανταπόκριση όμως του κοινού -ήδη από τα πρώτα τους βήματα- ήταν τέτοια, που γρήγορα καθιερώθηκαν και σήμερα αποτελούν έναν επιτυχημένο θεσμό, που για πρώτη φορά απλώνεται σε επτά πόλεις.

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου με το πρόγραμμα των Περιφερειακών Εκδηλώσεων συνεχίζει να υλοποιεί έναν από τους στόχους του, την πολιτιστική αποκέντρωση, παρουσιάζοντας στην περιφέρεια δείγματα της ελληνικής και διεθνούς κινηματογραφικής παραγωγής. Παράλληλα, το Φεστιβάλ υλοποιεί άλλον έναν στόχο του, δημιουργώντας την κατάλληλη υποδομή στις πόλεις που συμμετέχουν στο πρόγραμμα, εξασφαλίζοντας έτσι στο μέτρο του δυνατού ικανοποιητικές συνθήκες για την προβολή των ταινιών.

Το ταξίδι του Φεστιβάλ στην περιφέρεια καλύπτει φέτος τις εξής πόλεις: Αλεξανδρούπολη, Κιλκίς, Κατερίνη, Έδεσσα, Κοζάνη, Καστοριά και Φλώρινα.

Οι ημερομηνίες διοργάνωσης σε κάθε πόλη είναι:

Κιλκίς:	11 έως 15/11
Κατερίνη:	12 έως 16/11
Κοζάνη:	14 έως 18/11
Έδεσσα:	16 έως 19/11
Αλεξανδρούπολη:	19 έως 23/11
Καστοριά:	21 έως 25/11
Φλώρινα:	23 έως 25/11

Οι ταινίες που θα παρουσιαστούν, είναι αντιπροσωπευτικές όλων των τμημάτων και ενοτήτων του 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Στη διοργάνωση των Περιφερειακών Εκδηλώσεων του Φεστιβάλ απαραίτητοι συνεργάτες είναι οι τοπικοί φορείς στους νομούς (νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, τοπικές αυτοδιοικήσεις, κινηματογραφικές λέσχες). Εκπρόσωποί τους συμμετέχουν στις τοπικές οργανωτικές επιτροπές.

Χαιρετισμός του Υπουργού Μακεδονίας-Θράκης, κ. Γεώργιου Πασχαλίδη

Το 41ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου, ανοίγει τις μέρες αυτές το μικρό του σύμπαν, με τις 150 επιλεγμένες ταινίες του, έτοιμες να λάμπουν, άλλες περισσότερο κι άλλες λιγότερο, στο μαγικό κινηματογραφικό του στερέωμα.

Αναβαθμισμένο, το κορυφαίο κινηματογραφικό γεγονός της πατρίδας μας, τα τελευταία χρόνια έχει καταχωρήσει τις συντεταγμένες του στο διεθνές φεστιβαλικό χάρτη, ενώ, παράλληλα, διατηρεί την ίδια πάντα σχέση με την ελληνική κινηματογραφική πραγματικότητα που υπήρξε και η κύρια ταυτότητά του κατά το παρελθόν.

Το εντυπωσιακό πυκνό του περιεχόμενο, είναι προϊόν μιας επίμονης και επίπονης προσπάθειας χρόνων και μιας διαδικασίας καθόλου απλής και δεδομένης, του Διευθυντή του Μιχάλη Δημόπουλου και των συνεργατών του, οι οποίοι, τόλμησαν, παρ' όλες τις αρχικές επικρίσεις και, τελικά, πέτυχαν να εγκαταστήσουν αυτό το σύγχρονο πολυμορφικό προφίλ του, που έχει τη δυνατότητα να ικανοποιεί τις πολύπλευρες απαιτήσεις του κινηματογραφικού κοινού της Θεσσαλονίκης αλλά και της ευρύτερης περιφέρειάς της. Ενός κοινού που έχει ήδη αποδείξει, ότι παρακολουθεί με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις καινοτομίες και τις επιλογές του, ειδικά οι νέοι άνθρωποι, γεμίζοντας, ασφυκτικά τις αίθουσες των προβολών του.

Το Φεστιβάλ έχει κατορθώσει μέσω μιας ιδιαίτερα επιμελούς ισορροπίας, να ενσωματώσει στο πρόγραμμά του μαζί με το διαγωνιστικό μέρος, μια εκτενή ενημέρωση πάνω στα σύγχρονα κινηματογραφικά δρώμενα, αλλά και την παρουσίαση σημαντικών πτυχών της ιστορίας του κινηματογράφου προβάλλοντας την «Opera Omnia» (Άπαντα) μεγάλων δημιουργών που έχουν σημαδέψει την πορεία του, όπως, του κορυφαίου έλληνα σκηνοθέτη, φέτος, του Θόδωρου Αγγελόπουλου.

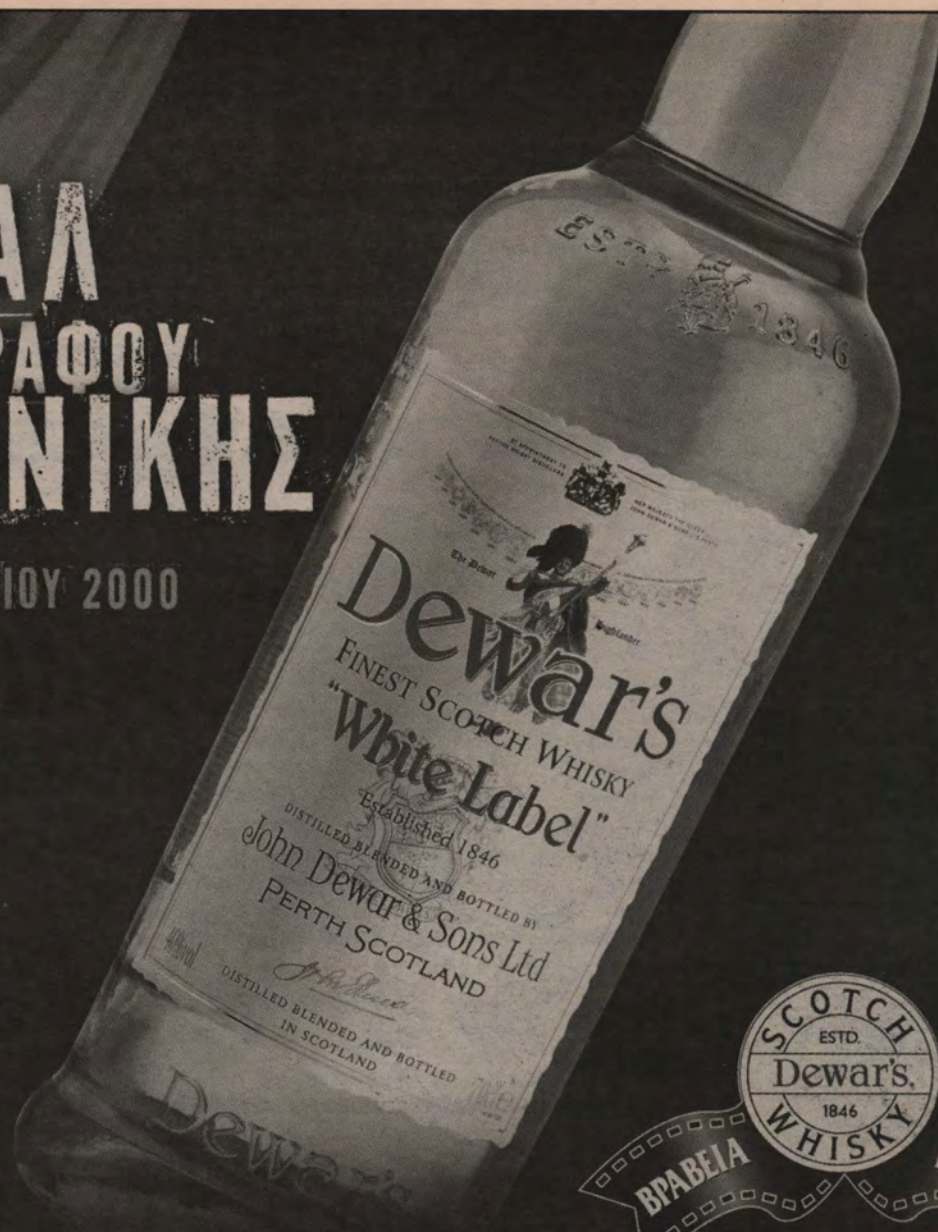
Ακόμη, το διαρκώς διαστελλόμενο σύμπαν του, έχει να παρουσιάσει και τον πετυχημένο θεσμό των περιφερειακών εκδηλώσεων, σε πόλεις της Θράκης και της Μακεδονίας, καθώς και σημαντικές εκδηλώσεις εκτός των συγκεκριμένων χρονικών του ορίων, όλη τη διάρκεια της χρονιάς.

•Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και ο Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2000

10-19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000

Οι Νέοι Ορίζοντες Πίνουν Milko

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΟΡΙΖΟΝΤΩΝ

Κάθε στιγμή είναι στιγμή

Alfa 156 Σας προκαλεί;

0800-500 800

Δίκτυο Alfa Romeo

- 1.6 T.S. 16V - 120 HP • 1.8 T.S. 16V - 144 HP • 2.0 T.S. 16V - 155 HP
- 2.0 T.S. 16V Selespeed - 155 HP
- 2.5 V6 24V - 190 HP

Alfa Romeo
CREDIT

Alfa 156. Μεγαλύτερη ασφάλεια και άνεση, με 4 αερόσακους, ABS με EBD και αυτόματο κλιματισμό. Τέλεια οδική συμπεριφορά, χάρη στις εμπρός τετράπλευρες αναρτήσεις και τις πίσω McPherson. Τεχνολογία αιχ-

μής, με πανίσχυρους κινητήρες, κορυφαίους στην κατηγορία τους. Αισθητική που ξεχωρίζει. Γοητεία που καθηλώνει.

Alfa 156. Σας προκαλεί να την αποκτήσετε τώρα, με την πιο ελκυστική χρηματοδότηση.

Cuore Sportivo

EPT

Η ΕΡΤ στηρίζει τον ελληνικό κινηματογράφο,

**Βοηθώντας να γίνουν πραγματικότητα
τα όνειρα των Ελλήνων δημιουργών
για να ταξιδεύουμε στον μαγικό κόσμο
των εικόνων, των ήχων, των συναισθημάτων
καταργώντας σύνορα, αποστάσεις, γλώσσες.**

EPT

Χορηγός

www.ert.gr

41^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

ΗΠΕΙΡΟΣ - ΖΑΓΟΡΙΑ

ΕΞΟΤΙΣΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
GREEK FILM CENTRE

ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10, 106 71 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: (01) 3631 733, 3634 586, FAX: (01) 3614 336 • 10, PANEPISTIMIΟΥ AVE., 106 71 ATHENS, GREECE, TEL.: +30 1 3631 733, 3634 586, FAX: +30 1 3614 336

Animal print

by

DIGITAL IMAGE PRINTING

always in Style

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 32, Τ.Κ. 55 133, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 450 280, FAX: 457 227
e-mail: whalegraphics@imagine.gr / web: www.imagine.gr/whalegraphics

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Η σύγχρονη εκδοτική παρουσία στα ελληνικά γράμματα

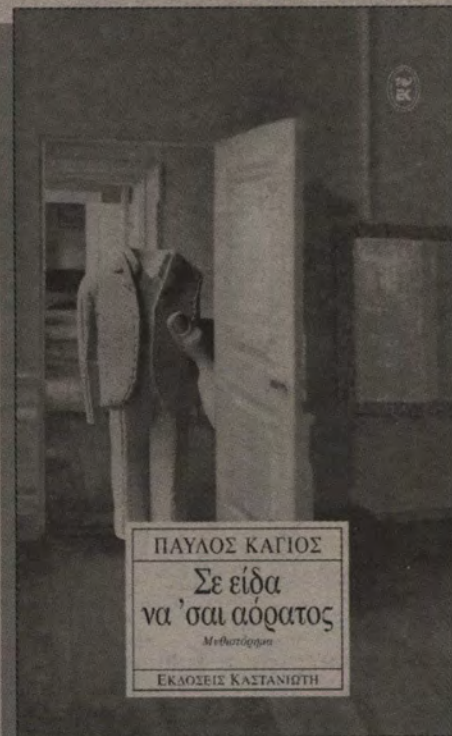
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΓΙΟΣ

**Σε είδα
να 'σαι αόρατος**

Μυθιστόρημα

«Ο έρωτας και μόνο αυτός πηγής της ιστορίας». Και στη σημερινή Αθήνα, μια παρέα νέων αποφασίζει να ζήσει μαζί. Με τον έρωτά τους και με Πίστη, Αγάπη, Ελπίδα ζωντανεύουν μια παρατημένη πολυκατοικία στον Κεραμεικό. Εχθρός τους η εξαφάνιση κάθε συναισθήματος από διάνοιες της επιστήμης και της εξουσίας, που για τη δόξα, τα βραβεία και τα εκατομμύρια πειραματίζονται πάνω στην ανθρώπινη συνείδηση σε εργαστήρια πολυεθνικών για την ανακάλυψη νέων γονιδίων. Ζούμε, άραγε, το τέλος της ανθρώπινης φύσης; Τώρα, στο μηδέν του έρωτα: «Σε είδα να 'σαι αόρατος».

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ζαλόγγου 11, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 330.12.08 - FAX: 382.25.30
www.kastaniotis.com e-mail: info@kastaniotis.com

Ο ALPHA αγαπάει

τον κινηματογράφο

ALPHA

Το Άλφα της τηλεόρασης

Μια μοναδική περιπλάνηση στην ιστορία και στον μύθο, παρουσιάζει φέτος το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με το αφιέρωμα στον Θόδωρο Αγγελόπουλο, τον πιο καταξιωμένο έλληνα σκηνοθέτη που σηματοδότησε με την παρουσία του τον νεώτερο ελληνικό και ευρωπαϊκό κινηματογράφο. Ταινίες μεγάλου μήκους, ταινίες μικρού μήκους, making of και ανέκδοτο υλικό συνθέτουν την ολοκληρωμένη εικόνα τριάντα χρόνων ταξιδιού.

Ταξίδια και τοπία του Θόδωρου Αγγελόπουλου

Το αφιέρωμα στον πολυβραβευμένο έλληνα σκηνοθέτη περιλαμβάνει δύο συναυλίες της Ελένης Καραϊνδρού στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, έκθεση σκηνικών και κοστούμιών των Μικέ Καραπιέρη, Γιώργου Πάτσα και Γιώργου Ζιάκα, αφιερωμένη στην μνήμη του Μικέ Καραπιέρη (επιμέλεια: Γιώργος Ζιάκας) από τις ταινίες του, έκθεση αφισών από την προβολή των ταινιών του σ' όλο τον κόσμο και έκθεση φωτογραφίας των Νίκου Παναγιωτόπουλου και Δημήτρη Σοφικίτη (επιμέλεια: Δημήτρης Σοφικίτης).

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΩΝ ΝΙΚΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΟΦΙΚΙΤΗ

Το μετέωρο βήμα του πελαργού: Παράλληλες εικόνες
Η καταγραφή της δημιουργίας μιας κινηματογραφικής ταινίας είναι ένα γεγονός εξαιρετικά ενδιαφέρον, αλλά και ιδιαίτερα δύσκολο, πόσο μάλλον, όταν ο φωτογράφος επιλέγει να προχωρήσει πέρα από τα όρια ενός κλασικού φωτογραφικού ρεπορτάζ/ντοκουμέντου, αντιμέτωπος με ένα ποιητικό έργο που, στην περίπτωση του Θόδωρου Αγγελόπουλου, ακόμα και αυτή καθαυτή η διαδικασία δημιουργίας του έχει, ως γνωστόν, διαστάσεις σχεδόν «επικές». Ο Νίκος Παναγιωτόπουλος επιχειρεί να αποδώσει τον κόσμο του Μετέωρου βήματος –ένα σύμπαν διευθετημένο από το δημιουργό του–, συνθέτοντας τις αξίες και τις αντιλήψεις του σκηνοθέτη με τις δικές του επιλογές. Αυτό που, τελικά, καταθέτει, είναι μια προσωπική ερμηνεία των προσώπων, των δρωμένων και του χώρου, η οποία, ταυτόχρονα, καταφέρνει να παραμείνει πιστή στο πνεύμα και το κλίμα της ίδιας της ταινίας. Οι εικόνες που παρουσιάζει, όχι μόνο μεταφέρουν τη διάχυτη αίσθηση της μελαγχολίας, τη γοητεία ή την ποίηση που χαρακτηρίζουν την ταινία, αλλά και, εξίσου σημαντικό, αναδεικνύουν πτυχές του ιδεολογικού και κοινωνικού της προβληματισμού. Άλλωστε, όπως ο ίδιος ο Νίκος Παναγιωτόπουλος έχει αναγνωρίσει, το συνολικό έργο του Θόδωρου Αγγελόπουλου έχει επιδράσει, τόσο αισθητικά όσο και ιδεολογικά, στη διαμόρφωση και στην ανάπτυξη του φωτογραφικού του έργου.

Πηνελόπη Πετσίνη
επιμελήτρια

Με αφορμή την αναζήτηση χώρων για τις ταινίες του με τον Θόδωρο Αγγελόπουλο έχουμε διανύσει μαζί δεκάδες χιλιάδες χιλιόμετρα στην ορεινή Ελλάδα και στα Βαλκάνια. Πολλές οι εμπειρίες, άλλες τόσες οι περιπέτειες: χιλιάδες μέτρα αρνητικού φιλμ και πριν και κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων. Τι να διαλέξει κανείς απ' όλα αυτά τα καρέ για μια έκθεση; Με κριτήριο αγαπημένα πρόσωπα, που άλλα υπάρχουν κι άλλα έφυγαν από κοντά μας, αλλά και αγαπημένες σκηνές, έκανα μια μικρή επιλογή από φωτογραφίες και τις αφιερώνω στο φίλο μου, Μικέ Καραπιέρη, που τόσο μας έχει λείψει.

Δημήτρης Σοφικίτης

ΕΚΘΕΣΗ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΩΝ ΜΙΚΕ ΚΑΡΑΠΙΕΡΗ, ΓΙΩΡΓΟΥ ΖΙΑΚΑ ΚΑΙ ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΤΣΑ

Μικέ Καραπιέρης

Γεννημένος στην Κάλυμνο, σπούδασε σχέδιο και εργάστηκε στον κινηματογράφο, κυρίως, αλλά και στο θέατρο, από το 1952. Ξεκίνησε ως βοηθός του Νίκου Τσιφόρου στην ταινία *Ο μπαμπάς εκπαιδεύεται*, αλλά στα μέσα της ταινίας μεταπήδησε στα σκηνικά, και από τότε εργάστηκε ως βοηθός σημαντικών ελληνικών σκηνογράφων. Εργάστηκε επίσης ως βοηθός σκηνογράφου στις γνωστές ταινίες *Αμέρικα, Αμέρικα* (1963) του Ηλία Καζάν και στον *Ζορμπά* (1964) του Μιχάλη Κακογιάννη, καθώς και σε 18 ξένες ταινίες και 4 ξένες θεατρικές παραγωγές. Όμως, εξαιρετικό και ίσως μοναδικό βάρος έχει η σκηνογραφική και ενδυματολογική του εργασία σε ταινίες του λεγόμενου Νέου Ελληνικού Κινηματογράφου. Εργάστηκε σε ταινίες σκηνοθετών όπως οι: Ν. Κούνδουρος, Δ. Μακρής, Στ. Τσιώλης, Φ. Λαμπρινός, καθώς και στο σύνολο των ταινιών του Θόδωρου Αγγελόπουλου μετά τις *Μέρες του '36*. Για την ποιότητα της καλλιτεχνικής του εργασίας βραβεύτηκε επαγγελματιώς από το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και τιμήθηκε επίσης με κρατικά βραβεία.

Γιώργος Ζιάκας

Ο Γιώργος Ζιάκας γεννήθηκε στο Συκούριο της Λάρισας, το 1940. Μεγάλωσε στη Λάρισα και από το 1960 ζει στην Αθήνα. Είναι γνωστός στον θεατρικό χώρο από σημαντικές δουλειές του στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Δούλεψε με όλα τα Κρατικά Θέατρα, τα περισσότερα Δημοτικά Περιφερειακά (κυρίως με το Θεσσαλικό Θέατρο και το Θέατρο Καλαμάτας), τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου, και με διάσους του ελεύθερου θεάτρου. Έκανε τα κοστούμια στις περισσότερες ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου, και σκηνικά και κοστούμια σε ταινίες άλλων γνωστών σκηνοθετών του ελληνικού κινηματογράφου. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, και από το 1991 είναι καθηγητής του τμήματος Ζωγραφικής στο Εργαστήριο Σκηνογραφίας της ίδιας σχολής.

Γιώργος Πάτσας

Ο Γιώργος Πάτσας γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στο Ε.Σ.Κ.Τ., με δασκάλους τους Γ. Βακαλό, Ε. Βακαλό, Π. Τέση, Β. Κατράκη, Α. Μπαχαριάν κ.ά. Έχει σκηνογραφήσει περίπου 350 έργα στο θέατρο και στον κινηματογράφο. Συνεργάστηκε με τα περισσότερα θέατρα των Αθηνών και με θέατρα του εξωτερικού [Volkstheater Βιέννης, Schauspielhaus Ζυρίχης, Stadttheater Λουκέρνης, Θέατρο McCarter Πρίνστον (ΗΠΑ), Φεστιβάλ της Μέρντα (Ισπανία), Landestheater Τίμπιγκεν (Γερμανία), Θέατρο Ταγκάνκα Μόσχας, Θέατρο Ολύμπικο Βιτσέντζα Ιταλία]. Στην έκθεση σκηνικών και κοστούμιών από ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου, ο Γιώργος Πάτσας παρουσιάζει μακέτες και φωτογραφίες από τη δουλειά του στις ταινίες *Θάσος*, *Το μετέωρο βήμα του πελαργού*, *Μια αιωνιότητα και μια μέρα*, όπου επιμελήθηκε την ενδυματολογία, και *Το βλέμμα του Οδυσσέα*, στην οποία έκανε τη σκηνογραφία.

ΕΚΘΕΣΗ ΑΦΙΣΑΣ ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η κινηματογραφική αφίσα λειτουργεί επικοινωνιακά, παρέχοντας πληροφορίες και ενημερώνοντας για τη συγκεκριμένη ταινία. Λειτουργεί και εικαστικά, εισάγοντας το θεατή στην ατμόσφαιρα και στο κλίμα της ταινίας. Ο κόσμος των ταινιών του Θόδωρου Αγγε-

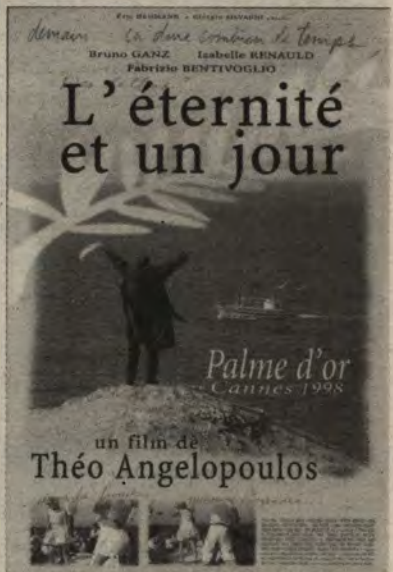
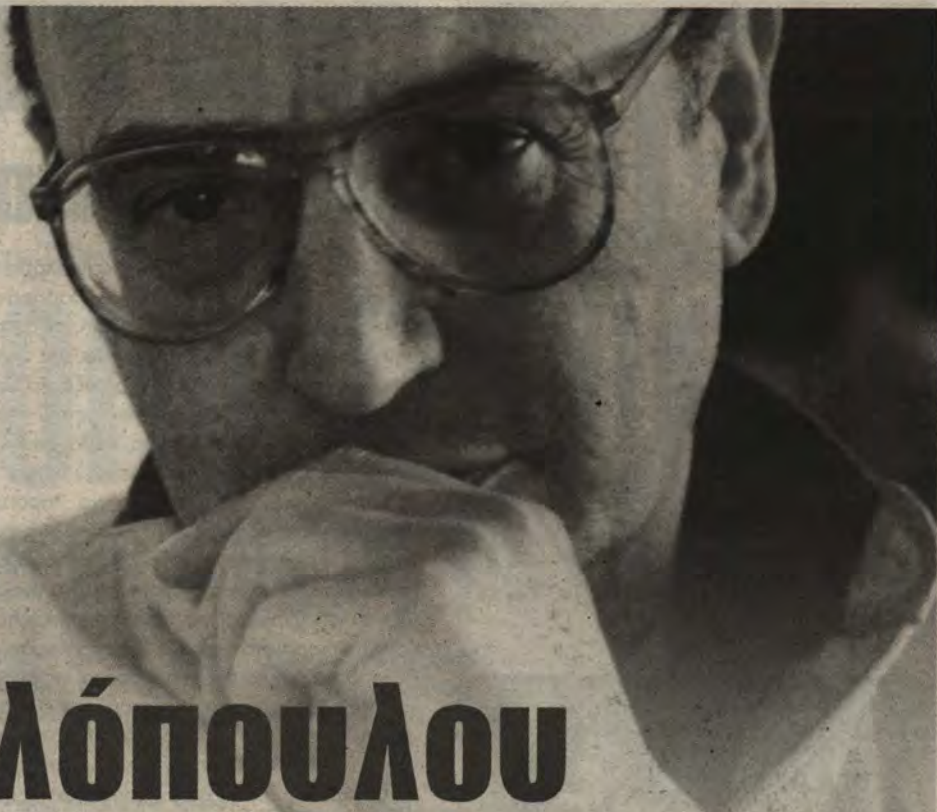
λόπουλου «ανοίγεται» στο κοινό, μέσα από 50 αφίσες, που καλύπτουν σχεδόν το σύνολο του έργου του πολυβραβευμένου σκηνοθέτη και έχουν εκτυπωθεί από τα γραφεία συμπαραγωγών και διανομέων του εσωτερικού και του εξωτερικού. Οι αφίσες αυτές, γνωστές όσο και σπάνιες, συνόδεψαν τις προβολές των ταινιών του σκηνοθέτη σ' όλο τον κόσμο. Αναφέρουμε τη μοναδική ελληνική αφίσα για την *Αναπαράσταση*, την ισπανική αφίσα για τον *Μεγαλέξαντρο*, που είναι και η μοναδική για

τη συγκεκριμένη ταινία, αφίσες από τις *Μέρες του '36* (ελληνική και γαλλική), το *Θάσος* (γαλλική, ισπανική, σουηδική), από τους *Κυνηγούς* (γαλλική, ισπανική), το *Ταξίδι στα Κύθηρα* (ελληνική, ισπανική), το *Μελισσοκόμο* (ελληνική, ισπανική, γαλλική), το *Τοπίο στην ομίχλη* (ελληνική, γαλλική, ιταλική, ισπανική, γερμανική), το *Μετεώρο βήμα του πελαργού* (ελληνική, ισπανική), το *Βλέμμα του Οδυσσέα* (ελληνική, γαλλική, ισπανική, σουηδική, αγγλική, αμερικανική, γιουγκοσλαβική), το *Μια αιωνιότητα και μια μέρα* (ελληνική, γαλλική, ισπανική, ιταλική, αμερικανική, ταϊβανέζικη). Η έκθεση αφίσας, που διοργανώνεται στο πλαίσιο του αφιερώματος στον Θόδωρο Αγγε-

λόπουλο, δίνει την ευκαιρία στο κοινό να περιηγηθεί τις ταινίες του έλληνα σκηνοθέτη, ακολουθώντας, όμως, μια διαφορετική διαδρομή.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟ 11 και 12 Νοεμβρίου

Τη δημιουργική αυτή πορεία, καταγράφει και αναλύει το Διεθνές Συμπόσιο "ΒΛΕΜΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ" το οποίο αφιερώνεται στην μνήμη του επιστήθιου φίλου και ένθερμου υποστηρικτή του έργου του, Βασίλη Ραφαηλίδη. Τις δυο του ενόπτες: "Από το Μύθο στην Ιστορία" και "Το Τέλος των Ιδεολογιών και η Ανίχνευση μιας Νέας Ουτοπίας" αναπτύσσουν κορυφαίοι έλληνες και ξένοι διανοούμενοι, πανεπιστημιακοί, ιστορικοί και θεωρητικοί του κινηματογράφου (Επιστημονική Επιμέλεια: Ειρήνη Στάθη).

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Alaska.de
Esther Gronenborn
GERMANY, 2000

Even though the Wall fell only 11 short years ago, the young now barely remember what it was like to live in a divided Germany. In their brave new world, the ideals passed down from generation to generation no longer apply. Cold War tensions have been replaced by economic hardship, xenophobic hatred and strife of a "New World Order"; suburban angst is now reality. In Esther Gronenborn's intense first feature, *alaska.de*, one either copes with these changes or perishes.

Sixteen-year-old Sabine, who battles constantly with her mother's boyfriend, is sent to live with her father in the suburbs of East Berlin. Lost confused, friendless, she might as well be living in a foreign country. Eventually she befriends classmate Eddie, who is own man, even though appealing. Eddie's best friend Micha, recently released from prison, is in a similar situation. Unemployed, in constant trouble, he takes whatever he can grab from the world. His welcome home party turns ugly when he and Eddie get into a savage fight with a boy from another part of town, and when Eddie accidentally stabs the outsider to death, Micha attempts to get rid of the evidence.

Sabine accidentally witnesses Micha's flight from the scene, gory knife in hand. To keep her quiet, Micha makes sure Eddie keeps close tabs on her, but when this closeness leads to a building romance, Micha decides to take measures into his own hands. With an improvised script based on the real experiences of her amateur actors, Gronenborn brings innovative vitality to her gripping debut. Brutal, uncompromising, yet undeniably touching, *alaska.de* is a self-portrait of youth still suffering from the repercussions of the past.

Dimitri Eipides

Ν Ε Ο Ι Ο Ρ Ι Ζ Ο Ν Τ Ε Σ

Αναπνέοντας εικόνες του κόσμου

Κόντρα στο ρεύμα του "όποιος προλάβει τον κύριο είδε", ενάντιοι στη σοβαροφάνεια και τις εύκολες λύσεις οι Νέοι Ορίζοντες επιμένουν με τον ρομαντισμό τους να συγκεντρώνουν τις ταινίες που αγκαλιάζει το κοινό της Θεσσαλονίκης. Αποφεύγοντας την επανάληψη και την πεπατημένη οδό, σεβόμενοι πρώτα απ' όλα τον πολύτιμο χρόνο του θεατή, τον δραστηριοποιούν και τολμούν να παρουσιάσουν έναν κινηματογράφο ο οποίος (περιθωριοποιημένος από τις γυλιστερές σελίδες των περιοδικών και των εκπομπών που στοχεύουν στη μεγάλη θεαματικότητα) είναι ελάχιστα γνωστός και αν παραδόξως φημίζεται για κάτι είναι για τις ανατρεπτικές του προτάσεις. Οι Νέοι Ορίζοντες κόντρα στον καταναλωτισμό και στην εκμετάλλευση που προϋποθέτει, θυμίζουν το βραχυπρόθεσμο της ανθρωπίνης ύπαρξης πάνω στη γη. Με αυθορμητισμό αναζητούν την ελκυστική κινηματογραφική γλώσσα και με ευθύτητα, μέσα από ταινίες-παραδείγματα προς μίμηση ή αποφυγή μεταξύ άλλων, αντιμετωπίζουν το αδιέξοδο που χαρακτηρίζει τις σύγχρονες κοινωνίες της υποτιθέμενης παγκοσμιοποιημένης εποχής. Ο αριθμός των κινηματογράφων αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια στη Θεσσαλονίκη αλλά δεν συνέβη κάτι ανάλογο με τον αριθμό των προβαλλόμενων ταινιών. Η καναλιζαρισμένη διανομή με το πακέτο της διαφημιστικής υποστήριξης κυριαρχεί προσφέροντας το fast cinema σε ακολουθία του fast food. Στον αντίποδα το πρόγραμμα των Νέων Οριζόντων με τα έθνη χαρακτηριστικά του αποκαλύπτει και αποκαλύπτεται, ανακαλύπτει και ανακαλύπτεται, κάνει ερωτήσεις και δίνει πιθανές απαντήσεις· αφήνει τα υπονοούμενα και τις υποσχέσεις και δρα προς όφελος του περιέργου θεατή και του υποψιασμένου μη συμβατικού δημιουργού.

Χρήστος Καλλιτάς

"Δεν πρέπει να ενοχλούμε τον θεατή με αυτό που σκεφτόμαστε."
Agnès Varda

Ταινίες παράθυρα στην καθημερινότητα ξεκουράζουν, ανακουφίζουν και συχνά προβληματίζουν όπως συμβαίνει με την ανησυχία μας για τη δυσκολία που αντιμετωπίζει ένας αγαπημένος μας άνθρωπος. Ο κινηματογράφος πληροφορεί στην εποχή της αδυναμίας του μεγάλου μέρους της τηλεόρασης να αναλάβει τον ρόλο της και να αφηγηθεί το κέρδος δια της γεωμετρικής προόδου. Ο κινηματογράφος κοινωνικοποιεί, αφυπνεί, συγκινεί, διασκεδάζει γίνεται ένας πιστός μας σύντροφος.

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Alaska.de

της Έστερ Γκρόνενμπορν (Γερμανία, 2000)

Η 16χρονη Ζαμπίνε αναγκάζεται να μείνει με τον πατέρα της στα προάστια του Ανατολικού Βερολίνου. Μοναδικός της φίλος ο συνομήλικός της, Εντι και ο καλύτερός του φίλος, Μίσα, που είναι άνεργος και με συνεχή προβλήματα με την αστυνομία, ιδιαίτερα ο Μίσα. Σ' ένα πάρτυ προς τιμήν της αποφυλάκισης του Μίσα, τα δύο παιδιά έρχονται στα χέρια με έναν συνομήλικό τους από άλλη συνοικία. Όταν ο Εντι κατά λάθος σκοτώνει το παιδί, ο Μίσα προσπαθεί να ξεφορτωθεί τα ενοχοποιητικά στοιχεία. Η Ζαμπίνε τους βλέπει και ο Μίσα φοβούμενος ότι η μικρή θα μιλήσει με την αστυνομία, αναλαμβάνει την υπόθεση μόνος του.

Αναζητήσεις - Παύλος Ζάννης, 17:30

Να ζεις ή να πεθαίνεις / Morir (o no)
του Βεντούρα Πονς (Ισπανία, 2000)

1. Να πεθάνει.

Μια σειρά από επτά ανεξάρτητες ιστορίες, που η καθεμιά τους τελειώνει με το θάνατο του βασικού της χαρακτήρα.

2. Να μην πεθάνει.

Και οι επτά ιστορίες διαπλέκονται με τρόπο χιουμοριστικό: κανείς δεν πεθαίνει. Τους δίνει άραγε η μοίρα μια δεύτερη ευκαιρία, ή απλώς παρακολουθούμε τα εγκεφαλικά παιχνίδια ενός σκηνόδετη σε αναζήτηση μιας καλής υπόθεσης;

Κυρίως Πρόγραμμα - Cine Προβλήτα 2, 18:00

Άγγελοι του Σύνπαντος Englar alheimsins

του Φρίντρικ Θορ Φρίντρικσον (Ισλανδία, 2000)

Η ταινία είναι ένα δαυμάσιο και, τελικά, επικριτικό πορτρέτο του κόσμου της ψυχιατρικής. Όταν πρωτογνωρίζουμε τον Πολ, φαίνεται να ζει μια φυσιολογική, εύρυθμη ζωή με τους γο-

νείς του στο Ρέικιαβικ. Ενδιαφέρεται για την τέχνη και τη μουσική, κι έχει μόλις ξεκινήσει μια σχέση με μια κοπέλα. Υπάρχουν, όμως, ενδείξεις ότι κάτι μπορεί να του συμβαίνει, κι όταν η συμπεριφορά του γίνεται όλο και πιο ανεξέλεγκτη, οι γονείς του αναγκάζονται να τον στείλουν στο ψυχιατρείο. Εκεί, ο Πολ αρχίζει να πιάνει φιλίες με τους άλλους τροφίμους. Ένας από αυτούς είναι πεπεισμένος ότι εκείνος έγραψε όλα τα τραγούδια των Μπιτλς, κι ότι τους τα έστειλε με τηλεπάθεια. Ένας άλλος, ο Βίκτορ, είναι καλλιεργημένος και ευγενικός, μόνο που κάθε τόσο νομίζει πως είναι ο Χίτλερ. Ένας τρίτος επιμένει ότι έγραψε τη διδακτορική του διατριβή πάνω στον Σίλερ κι ότι την υποστήριξε στο Πανεπιστήμιο της Κίνας...

Κυρίως Πρόγραμμα - Παύλος Ζάννης, 20:00

Το γράμμα / La lettre

του Μανουέλ ντε Ολιβέιρα

(Πορτογαλία/Γαλλία/Ισπανία, 1999)

Η δεσποινίς ντε Σαρτρ έχει ήδη ζήσει την πρώτη της ερωτική απογοήτευση: την εγκατέλειψε ένας νεαρός που ήθελε να έχει μια πιο ελεύθερη σχέση μαζί της. Ένα βράδυ, μια φίλη της μητέρας της, η κυρία Σίλβα, τη συστήνει σ' έναν φημισμένο γιατρό, τον Ζακ ντε Κλεβ. Ο γιατρός ερωτεύτηκε την κοπέλα όταν την είδε μαζί με τη μητέρα της να διαλέγει ένα κολλίε σ' ένα γνωστό κοσμηματοπωλείο στην Πλας Βαντόμ. Η κοπέλα

δέχεται να τον παντρευτεί, μ' όλο που δε νιώθει γι' αυτόν κανένα πάθος. Το πάθος της θα έχει ως αντικείμενο έναν νεαρό και δημοφιλή τραγουδιστή, τον Πέδρο Αμπρουνιόσα. Βλέποντας τον έρωτα αυτόν να γεννιέται, η κυρία ντε Σαρτρ, λίγο πριν πεθάνει, θα συμβουλευτεί την κόρη της να είναι συνετή.

Παραγωγή: Πάουλο Μπράνκο - Cine Προβλήτα 2, 20:30

Η πίστη / La fidelite

του Αντρέι Ζουλάφσκι (Γαλλία, 1999)

Η Κλέλια, νέα και ταλαντούχος φωτογράφος, προσλαμβάνεται από έναν μεγαλοεκδότη σκανδαλοθηρικών εντύπων, τον Λισιέν Μακρουά, για να βελτιώσει την εικόνα της εταιρείας του. Ο πονηρός Μακρουά περιτοιχίζεται από μια αληθινή αυλή, της οποίας ηγείται η ερωμένη του Νταϊάν, και η οποία αποτελείται από διάφορους τύπους υπόπτων προθέσεων. Σε αντίθεση με τα περιβάλλοντα αυτό, ο Κλεβ, ένας 35χρονος συντάκτης, έντιμος και ευαίσθητος σε μια κάποια λογοτεχνική ποιότητα, ερωτεύεται αμέσως την Κλέλια. Γοητευμένη από τη χαριτωμένη αμηχανία του Κλεβ, η Κλέλια δέχεται να τον παντρευτεί. Ωστόσο, μέσα από τη δουλειά της, γνωρίζει τον Νέμο, περιθωριακό τύπο που ειδικεύεται στα συγκλονιστικά ρεπορτάζ...

Παραγωγή: Πάουλο Μπράνκο - Παύλος Ζάννης, 22:30

Το νησί / Seom

του Κιμ Κιντούκ (Νότια Κορέα, 2000)

Η δράση εκτυλίσσεται σε μια απομονωμένη λιμνη, σπαρμένη με μικρά πλωτά καλυβάκια για εκδρομείς ψαράδες. Η Χιτζίν είναι η μουγκή επίστατης, η οποία ζει πουλώντας το κορμί της στους τουρίστες που επισκέπτονται τη λίμνη. Μια μέρα, καταφθάνει ένας πρώην αστυνομικός, ο Χιουνσίκ, που κρύβει ένα φοβερό μυστικό από τα παρελθόν του. Η Χιτζίν τον παρακολουθεί με εμμονή, νιώθοντας ότι είναι κι αυτός μια χαμένη ψυχή, όπως και η ίδια. Όταν ο Χιουνσίκ θα αποπειραθεί να αυτοκτονήσει, η Χιτζίν θα βουτήξει κάτω απ' την καλύβα του και θα τον μαχαίρωσει στο πόδι, κάνοντάς τον να βγάλει το περιστροφή απ' το στόμα. Κι έτσι θα ξεκινήσει μια παράξενη ιστορία αγάπης...

Σκιάς στη Νύχτα - Cine Προβλήτα 2, 23:00

Η φετινή επιλογή των Νέων Οριζόντων είναι πιο αντιπροσωπευτική, εκτεταμένη, πολύμορφη και πολυδιάστατη, δηλαδή πλήρης. Εξακολουθεί ν'απουσιάζει ο ακαδημαϊσμός. Η τέχνη θα πρέπει να είναι ευπρόσιτη και να γίνεται αποδεκτή από το κοινό χωρίς να φιλτράρεται. Ο κινηματογράφος εξακολουθεί να είναι μια αισθησιακή εμπειρία και ο κάθε άνθρωπος θα πρέπει να μπορεί να επικοινωνήσει με τα μηνύματα και τις ιδέες που εμπεριέχονται στις ταινίες...

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ:

Σημείο αναφοράς για το μέλλον

μπορικό κινηματογράφο. Πριν από 10 περίπου χρόνια ο ανεξάρτητος κινηματογράφος ήταν μια πολιτική πράξη από δημιουργούς δυσσαρεστημένους με το σύστημα, οι οποίοι ήθελαν να κερδίσουν την ανεξαρτησία της έκφρασης και της ύπαρξής τους στον χώρο. Τώρα καταλήγει, μέσα από αμερικάνικα δεδομένα και φόρμουλες του marketing που ισχύουν στο Hollywood αλλά καταλαμβάνουν κι άλλους χώρους, ν'αποζητά την εμπορική διακίνηση και με τη βοήθεια κάποιων φεστιβάλ που υποτίθεται ότι είναι φορείς της ανεξάρτητης σκηνής. Το Sundance για παράδειγμα έχει γίνει τώρα ο προθάλαμος για το Hollywood.

Βλέποντας τις ενότητες του προγράμματος: Αυστριακός κινηματογράφος 2000, Αναζητήσεις, Σκιές στη νύχτα, Ανθολογία Agnès Varda ... θα μπορούσαμε να πούμε πως οι Νέοι Οριζόντες είναι ένα μίνι Φεστιβάλ μέσα στο κύριο Φεστιβάλ;

Ουσιαστικά οι Νέοι Οριζόντες είναι το πληροφοριακό τμήμα του φεστιβάλ. Κάποιες φορές πλησιάζει τη σύνθεση ενός μικρού φεστιβάλ, ενώ κάποιοι κατά καιρούς τους έχουν χαρακτηρίσει σαν αντιφεστιβάλ. Πιστεύω ότι οι επιλογές μου είναι πάντα στους αντιποδες του κατεστημένου στην τέχνη και στην πληροφόρηση. Γι'αυτό υπάρχει και τόση έμφαση σε θέματα και απόψεις, όπως οι μειονότητες, η μετανάστευση, ο ρατσισμός, η οικολογία, οι κοινωνικές ανισότητες ... Το πρόγραμμα περιλαμβάνει ταινίες που προτείνονται στον σκεπτόμενο θεατή και ταυτόχρονα ψυχαγωγούν, πληροφορούν και ερεθίζουν. Δεν θά'θελα οι Νέοι Οριζόντες να μουν στα καλούπια του καθωσπρεπισμού ή να θεωρηθούν ότι προωθούν μια εύκολα καταναλώσιμη κουλτούρα. Σίγουρα δεν προέρχονται από καταστάσεις που συνδέονται με μια συντηρητική εικόνα του κόσμου. Κατά τη γνώμη μου αυτό βρίσκει αντίκρουσμα στο πολύ νεανικό κοινό της πόλης. Φαίνεται πως τα θέματα που προτείνονται συμβαδίζουν με τον δικό τους προβληματισμό. Υπάρχει μια συνάντηση οραμάτων.

Λείπει ο αμερικάνικος ανεξάρτητος κινηματογράφος.

Είναι δύο οι λόγοι που συμβαίνει αυτό. Ο πρώτος είναι ότι δεν ήρθα σε επαφή με ταινίες που θα ήθελα απολύτως να παρουσιάσω και ο δεύτερος ότι σε δύο-τρεις περιπτώσεις νέων ταινιών που ήσως θα ήθελα να παρουσιάσω, οι ταινίες είχαν μπλοκαριστεί μπροστά στο ενδεχόμενο να προβληθούν στο φετινό φεστιβάλ Βερολίνου, το οποίο όπως όλα τα μεγάλα φεστιβάλ απαιτεί ευρωπαϊκές προεπιμέλειες.

Μια άλλη αλλαγή στο πρόγραμμα είναι ότι έχει αφαιρεθεί το 3x3 κι έχουν προστεθεί οι Αναζητήσεις.

Υπάρχει πάντα το στοιχείο ότι δεν θέλω να επαναλαμβάνομαι. Το 3x3 ήταν ένα καλό μέσο να προστεθούν μικρές ρετροσπεκτίβες τριών τίτλων ταινιών, ανά σκηνοθέτη. Ήταν ένα εύχρηστο σχήμα για τις δυνατότητες των Νέων Οριζόντων. Φέτος σκέφτηκα να κάνω κάτι διαφορετικό. Έτσι έγινε η επιλογή μιας νέας ενότητας με τίτλο Αναζητήσεις που επικεντρώνεται σε πρώτες εργασίες νέων σκηνοθετών από διάφορες χώρες του κόσμου. Το 3x3 όμως δεν θα λήξει οριστικά από το σχήμα των Νέων Οριζόντων.

Θα μπορούσαν οι ταινίες που περιλαμβάνονται στις Αναζητήσεις να είναι στο κυρίως πρόγραμμα των Νέων Οριζόντων;

Το κυρίως πρόγραμμα είναι βασισμένο σ'ένα είδος σινεμά, το οποίο έχει ήδη διακριθεί, αφορά σε ταινίες που έχουν πάρει μέρος σε άλλα φεστιβάλ και είτε έχουν κερδίσει βραβεία, είτε έχουν καταλυθεί από τον τύπο με διάφορες κριτικές. Είναι ένα σινεμά επίκαιρο. Στις Αναζητήσεις υπάρχουν πρωτοεμφανιζόμενοι σκηνοθέτες αλλά δεν είναι η μοναδική ενότητα που ασχολείται μαζί τους. Νομίζω είναι γνωστό ότι η δουλειά μου επικεντρώνεται στις εξελίξεις, την έρευνα και τους νέους δημιουργούς.

Ο αυστριακός κινηματογράφος πρωτοπορεί αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη;

Όχι απαραίτητα, διότι και οι γαλλικές ταινίες είναι πολύ αξιόλογες. Στο παρελθόν είχαμε επικεντρωθεί στον Michael Haneke.

Προσωπικά παρακολουθώ την εξέλιξη του αυστριακού κινηματογράφου επιμελώς τα τελευταία χρόνια και διαπιστώνω μία ανοδική πορεία. Η Αυστρία είναι και αυτή μια μικρή χώρα με μικρή αγορά και δεν γνωρίζω πόσο θα κρατήσει αυτή η εξέλιξη.

Παρατηρείτε μια τάση επανεκδόσεων, όπως συμβαίνει με την ταινία της Catherine Breillat;

Η ταινία της Breillat είχε απαγορευτεί το 1975, όταν κυκλοφόρησε και από τότε μόλις φέτος μπόρεσε να προβληθεί. Πιστεύω πως το Ένα αληθινό θηλυκό, η πρώτη της ταινία, είναι η καλύτερη δουλειά που έχει κάνει. Η Catherine Breillat είναι ιδιαίτερη και ιδιόμορφη δημιουργός, πολύ θαρραλέα στην επιλογή των θεμάτων της και πολύ ειλικρινής.

Τί συμβαίνει με τον ιρανικό κινηματογράφο κι εκπροσωπείται μονάχα από μια ταινία, την βραβευμένη του Jafar Panahi με το Χρυσό Λιοντάρι της Βενετίας;

Πρόκειται για μια πολύ σημαντική ταινία. Είναι γνωστό πως είμαι από τους πρώτους που έφεραν το ιρανικό σινεμά στη Δύση. Νομίζω πως τα επιτεύγματά του συνεχίζουν να εκπληκθούν τους πάντες. Υπάρχουν κάποιες ιρανικές ταινίες και στα άλλα τμήματα του φεστιβάλ και επομένως θεωρώ ότι εκπροσωπείται επαρκώς.

“Πιστεύω ότι η φετινή χρονιά θα είναι σταθμός στην ιστορία των Νέων Οριζόντων”

Υπάρχει μια ταινία έκπληξη στο πρόγραμμα, ποιές είναι κάποιες άλλες εκπλήξεις τις οποίες έχετε να προτείνετε;

Σχεδιάζουμε μια μαραθώνια προβολή το τελευταίο Σάββατο του Φεστιβάλ, κάτι το οποίο είχαμε αναγκαστεί να κάνουμε στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ εξαιτίας της πολύ μεγάλης προσέλευσης του κοινού. Κάτι παρόμοιο χρειάζεται και το τμήμα των Νέων Οριζόντων για φέτος και θα το συνδυάσουμε με ένα πρωινό πάρτυ ανατολής ηλίου. Υπάρχουν ταυτόχρονα κι άλλες εκδηλώσεις, όπως είναι η έκθεση του Μαρκ Χατζηπατέρα, του καλλιτέχνη που φιλοτέχνησε την περσινή μας αφίσα και ζει στη Νέα Υόρκη, όπου δημιουργεί με μεγάλη επιτυχία. Υπάρχει επίσης το αφιέρωμα στον Paulo Branco· έναν κορυφαίο ευρωπαϊκό παραγωγό, ο οποίος έχει παράγει περισσότερες από 100 ταινίες μεγάλου μήκους, τα τελευταία 20 χρόνια, συμπεριλαμβανομένων όλων σχεδόν των ταινιών του Oliveira και άλλων σημαντικών σκηνοθετών όπως ο Zulawski, ο Wenders, ο Akerman. Ο Paulo Branco θα είναι επίσης μαζί μας για μια ανοιχτή συζήτηση με έλληνες παραγωγούς για θέματα που αφορούν στην παραγωγή ανεξάρτητου κινηματογράφου στον Ευρωπαϊκό χώρο. Νομίζω πως είναι ένα πολύ σημαντικό γεγονός το οποίο δεν πρέπει να χάσει κανείς και θα είναι ανοιχτό για το κοινό. Υπάρχει μια παράδοση στο τμήμα των Νέων Οριζόντων να προσπαθούμε να πλησιάσουμε τα παιδιά της πόλης. Φέτος παρουσιάζουμε την ταινία *Το τζατζίκι*, μια σουηδική παραγωγή με θέμα το οποίο έχει σχέση με την Ελλάδα. Μετά την προβολή θα ακολουθήσει πάρτυ για τα παιδιά και θα είναι από τις πιο ευχάριστες νότες του φετινού φεστιβάλ.

Τί κάνει απαραίτητο κατά την γνώμη σας ένα αφιέρωμα στην Agnès Varda;

Είναι ένας φόρος τιμής σε δημιουργούς, οι οποίοι έχουν παίξει έναν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της κινηματογραφικής τέχνης κι έχουν ένα σπουδαίο έργο πίσω τους. Η ελληνικής καταγωγής Varda είναι μια από τις πρωτεργάτριες της Nouvelle vague και είχε μια καταπληκτική πορεία στον χώρο του ντοκιμαντέρ καθώς και του αφηγηματικού κινηματογράφου. Η τελευταία της ταινία είναι ένα αριστούργημα που την έκανε χρησιμοποιώντας μια μικρή ψηφιακή κάμερα με το ένα της χέρι. Η Varda θα είναι μαζί μας για πρώτη φορά στην Ελλάδα και θα της απονεμηθεί ένας Χρυσός Αλέξανδρος.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλίτσης

Ο Δημήτρης Εϊπίδης μιλάει στο Πρώτο Πλάνο

Πώς θα μπορούσαμε να δικαιολογήσουμε μία ακόμη συνέντευξη μαζί σας;

Κάθε φεστιβάλ είναι ένα σημαντικό γεγονός κατά την γνώμη μου επειδή σημαίνει την παρουσίαση ενός είδους κινηματογράφου που δεν είναι στη διάθεση του κοινού τον υπόλοιπο χρόνο. Άρα οι Νέοι Οριζόντες έχουν έναν συγκεκριμένο λόγο ύπαρξης και ευτυχώς βρίσκουν την ανταπόκριση του κοινού της Θεσσαλονίκης. Υπάρχει λόγος για μια συνέντευξη η οποία θα πληροφορήσει αυτό το κοινό, θα δώσει το στίγμα αυτής της προσπάθειας και ταυτόχρονα θα αποτελέσει ένα είδος χάρτη της τρέχουσας κινηματογραφικής πραγματικότητας.

Τι έχει να πάρει ο θεατής από τις ταινίες της φετινής χρονιάς;

Πιστεύω ότι η φετινή χρονιά θα είναι σταθμός στην πορεία των Νέων Οριζόντων. Το πρόγραμμα είναι αντιπροσωπευτικό της διεθνούς ανεξάρτητης παραγωγής, είναι ποικίλο και πολύμορφο, εμπεριέχει ταινίες που θα συζητηθούν και θα προκαλέσουν· μερικές από αυτές έχουν διακριθεί σε σημαντικά διεθνή φεστιβάλ κι άλλες θα γίνουν γνωστές στο μέλλον. Ακόμα υπάρχουν ταινίες ενός μεγάλου αριθμού πρωτοεμφανιζόμενων νέων σκηνοθετών που δίνουν την πρόγευση της πορείας του κινηματογράφου. Συνολικά το πρόγραμμα καλύπτει κάθε καινούρια τάση και εξέλιξη και αυτό διαμορφώνεται μέσα από διάφορες θεματικές ενότητες και αφιερώματα. Για παράδειγμα θα αναφερθώ σ'ένα από τα φετινά αφιερώματα που είναι μια μικρή επιλογή ταινιών του σύγχρονου γαλλικού κινηματογράφου, με νέους κυρίως σκηνοθέτες, που συχνά αγγίζουν το πολύ σημαντικό θέμα της μετανάστευσης στην Ευρώπη. Οι Γάλλοι για πρώτη φορά αναφέρονται στη θέση του μετανάστη στην κοινωνία τους. Στο παρελθόν η αναφορά ήταν περιστασιακή και συνήθως αρνητική. Γενικότερα ο φετινός κινηματογράφος είναι ανθρωποκεντρικός και τονίζει τη σχέση του ανθρώπου με το κοινωνικό του περιβάλλον.

Ποια συμπεράσματα θα μπορούσαμε να βγάλουμε ύστερα από τα εννιά χρόνια ύπαρξης του τμήματος των Νέων Οριζόντων;

Νομίζω ότι οι απόψεις μου και τα κριτήρια επιλογής συμπίπτουν με τα κριτήρια ενός μεγάλου αριθμού θεατών στη Θεσσαλονίκη. Προσπαθώ η επιλογή που κάνω να μην είναι ακαδημαϊκή. Περιλαμβάνει έναν κινηματογράφο ο οποίος είναι ζωντανός, αγγίζει σύγχρονα θέματα και αντικατοπτρίζει τον τρέχοντα πολιτισμό.

Ο κόσμος επιστρέφει στις αίθουσες τα τελευταία χρόνια κι έχουμε μια ραγδαία αύξηση των εισιτηρίων. Πώς το εξηγείτε;

Ο μέσος θεατής έχει αλλάξει. Τα τελευταία χρόνια το κοινό έχει αλλάξει απόψεις για το σινεμά, τουλάχιστον ένα μεγάλο μέρος του δεν μπαίνει στην αίθουσα για να σκοτώσει απλώς δύο ώρες. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός πως ένας κινηματογράφος ο οποίος εθεωρείτο δύσκολος στο πρόσφατο παρελθόν, όπως είναι ο ανεξάρτητος, έχει βρει τώρα τη θέση του στην αγορά και στη διανομή και προβάλλεται στις αίθουσες μ'εμπορικά κριτήρια. Σ'αυτές τις εξελίξεις πιστεύω ότι το Φεστιβάλ έχει παίξει έναν σημαντικό ρόλο επειδή όχι μόνο πληροφορεί το κοινό αλλά και δημιουργεί κινηματογραφική παιδεία. Έπειτα από πολλά χρόνια αδράνειας οι αίθουσες ανακαινίζονται πια, η ποιότητα των προβολών γίνεται καλύτερη και γενικά ο κινηματογράφος εκσυγχρονίζεται από κάθε άποψη.

Πόσο κατά την γνώμη σας έχει αρχίσει να επηρεάζεται ο ανεξάρτητος κινηματογράφος από την αγορά;

Είναι προφανές ότι σε κάποιες περιπτώσεις ο ανεξάρτητος κινηματογράφος έχει πλησιάσει περισσότερο τον κατεστημένο ε-

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Ματιές στον χώρο και στα πρόσωπα, ματιές στους τόπους και στους ανθρώπους, οι ταινίες του τμήματος Ματιές Στα Βαλκάνια, είναι ειλικρινείς και διαυγείς στις προθέσεις τους: επιχειρούν με την καθαρότητα του σκηνοθετικού βλέμματος να αναδείξουν την περιπέτεια της ανθρώπινης ύπαρξης στα Βαλκάνια στην αλλαγή της Χιλιετίας.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Η Περιπέτεια της Ανθρώπινης Υπαρξης

Η παρουσία των βαλκανικών ταινιών, στο 41ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, υπογραμμίζει, με τον πιο καθαρό και σαφή τρόπο, τις αλλαγές που συνέβησαν στον χώρο την τελευταία δεκαετία. Μια ομάδα νέων δημιουργών, τους οποίους γνωρίσαμε από τις συμμετοχές τους σε προηγούμενες διοργανώσεις του Φεστιβάλ, δίνουν φέτος ένα δυναμικό παρόν, αντικαθιστώντας μια παλιά γενιά των σκηνοθετών, που κυριάρχησε στον χώρο τις προηγούμενες δεκαετίες. Αυτοί οι νέοι σκηνοθέτες δεν είναι πλέον πρωτοεμφανιζόμενοι, έχουν ήδη μια μικρή φιλμογραφία (με 2 ή 3 ταινίες μεγάλου μήκους) και έχουν διαμορφώσει ένα σκηνοθετικό ύφος άμεσα ανα-

Καθώς το βλέμμα αυτών των σκηνοθετών εξακολουθεί να είναι προσανατολισμένο στα πρόσωπα και στα δράματα της γενέθλιας γης τους, αυτή δειλή αποδοχή από το διεθνές κοινό μοιάζει να επιβεβαιώνει την δύναμη των εικόνων: αποτελούν τεκμήρια της ζωής στα Βαλκάνια σήμερα, ικανά να προσελκύσουν το ενδιαφέρον ενός κοινού απόμακρου πολιτισμικά. Είναι η νατοϊκή επίθεση στην Γιουγκοσλαβία που κυριαρχεί στην θεματολογία αυτών των ταινιών: Μία επίθεση που καταγράφηκε από τις κινηματογραφικές κάμερες "en θερμό". Τίτλοι όπως *Η τιμωρία* (του Goran Rebic) να ντοκιμαντέρ για την αναστάτωση που οι βομβαρδισμοί προκάλεσαν,

γνωρίσιμο από τους θεατές. Το κυριότερο όμως είναι ότι έχουν ήδη προσελκύσει το ενδιαφέρον του κοινού είτε στις χώρες του (οι ταινίες τους γνωρίζουν την αποδοχή) είτε σε Φεστιβάλ εκτός των Βαλκανίων. Έτσι ονόματα όπως του Goran Rebic (*Jugofilm*, 1997), του Djordje Milosavljevic (*Οι ρόδες*, 1999), του Vinko Bresan (*Πως ξεκίνησε ο πόλεμος στο νησί μου*, 1998), του Nuri Ceylan Bilge (*Το χωριό*, 1998) ή του παραγωγού Danijel Hosenar (*Νεκρή ταχύτητα*, 1999), είναι οικεία όχι μόνο στο ελληνικό κοινό, αλλά πλέον και σ' ένα διεθνές κοινό. Συμμετοχές και βραβεύσεις σε διεθνή φεστιβάλ όπως του Βερολίνου, του Κάρλοβι-Βάρι, του Τορόντο ευνοϊκές κριτικές από έντυπα κύρους, όπως το *Variety*, δημιουργούν μια εικόνα εξωστρέφειας, μάλλον παράταιρη με την θεματολογία αυτών των ταινιών.

Βαλκανική απογραφή (Yervant Gianikian & Angela Ricci Lucchi) μια ταινία που δημιουργεί αναλογίες με το παρελθόν, το *Σκυλίσια ζωή* (Michal Netshak), το *Ο μηχανισμός* (Djordje Milosavljevic), το *Αγκίστρι στον ουρανό* (του Ljubica Samardzic) - τε διαδραματίζονται την περίοδο των βομβαρδισμών είτε οι εικόνες τους αντανάκλουν την αναστάτωση στην ψυχή και στο πνεύμα που προκάλεσε η νατοϊκή επίθεση.

Είναι όμως και ταινίες όπως το *Τρία βήματα* (Srdje Vuletic) ή το *Κατάλαβες φίλε μου;* (Dejan Acimovic) που αντλούν την θεματολογία τους από το όχι και τόσο μακρινό παρελθόν της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας και τη εμφύλιου πολέμου, υπογραμμίζοντας έτσι με τον τρόπο τους, ότι οι πληγές είναι ακόμα ανοικτές και τα τραύματα ανεπούλωτα. Μια απόπειρα να ειπωθεί το παρελθόν μέσα από τους φωτεινούς τόνους της κωμωδίας μπορούμε να βρούμε στην ταινία *Το φάντασμα του Στρατάρχη* (Vinko Bresan), μια σάτιρα τόσο της πρωτοπορίας για τον Τίτο όσο και των σύγχρονων ιμπεριαλιστικών ηθών. Ενώ σε μια περίπτωση -*Πορνολογία* (Danijar Kozole)- μπορούμε να διαπιστώσουμε τη πολιτισμική αλλά και τη συναισθηματική απόμακρυνση από το παρελθόν της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας.

Μακριά από την εστία των ταραχών και των συγκρούσεων, που προσελκύουν το ενδιαφέρον των τηλεοπτικών φακών, θα βρούμε ευαίσθητες καταγραφές για την πνευματική και ηθική έκπτωση του ανθρώπου στις νέες συνθήκες του καπιταλισμού όπως στο *Γυάλινο βόλαιο* (Ivan Cherkelov), το *Μην πεις σε κανέναν* (Reha Erdem) ή το *Στην άλλη πλευρά* (Hanno Hoffer), μια γκόπικη κωμωδία όπου το κωμικό δίνει την θέση του στο τραγικό. Όμως βρούμε και την παρουσία ενός αληθινού δημιουργού, του Nuri Ceylan Bilge που με την ταινία *Μαγιάτικα Σύννεφα*, συνεχίζει να βαδίζει με συνέπεια στον μοναχικό δρόμο των συναισθημάτων, συνεχίζει να σχεδιάζει το τοπίο της κογενειακής ζωής, συνεχίζει να χαρτογραφεί τα εδάφη της ψυχής...

Δημήτρης Μπάμης

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Βαλκανική απογραφή / Inventario Balkaniko των Yervant Gianikian, Angela Ricci Lucchi (Ιταλία 2000)

Εικόνες του παρελθόντος από τα Βαλκάνια. Ο Δούναβης και το Βελιγράδι. Η εισβολή των Ναζί στην Γιουγκοσλαβία. Μικρές ιστορίες στο περιθώριο της Ιστορίας. Τα πρόσωπα και ο τόπος...

Προϊόν της συνεργασίας του Yervant Gianikian και της Angela Ricci Lucchi, η ταινία επιχειρεί μια περιπλάνηση στο ιστορικό παρελθόν της Βαλκανικής Χερσονήσου. Αφορμή γι' αυτό το ταξίδι στον χρόνο και στον χώρο είναι οι πρόσφατοι νατοϊκοί βομβαρδισμοί στην Γιουγκοσλαβία. Χρησιμοποιώντας υλικό από παλιές ταινίες γυρισμένες από ερασιτέχνες κινηματογραφιστές, από περιηγητές ή από Γερμανούς στρατιωτικούς, οι σκηνοθέτες επιχειρούν να ανασυνθέσουν την εικόνα του ιστορικού παρελθόντος -όχι μέσα από την παρουσίαση των "μεγάλων" γεγονότων, αλλά από μέσα τις μικρές ψηφίδες της καθημερινότητας, από τις "ανύποπτες" και χωρίς "πρόθεση" καταγραφές της. Έχοντας ένα αξιόλογο παρελθόν στον χώρο του μη-αφηγηματικού κινηματογράφου, ο Yervant Gianikian και η Angela Ricci Lucchi, διαχειρίζονται "παλιές" εικόνες, χρησιμοποιώντας τεχνικές όπως ο επιχρωματισμός, η αργή κίνηση ή η μεγέθυνση περιοχών του πλάνου. Ανώτερος σκοπός; Μέσα από την ειδική επεξεργασία της εικόνας να αποκαλυφθεί άλλοτε ο κρυμμένος λυρισμός της εικόνας, και άλλοτε η παρουσία του Λόγου της Εξουσίας. Στην παραγωγή συναντάμε το Φεστιβάλ της Βενετίας (Biennale di Venezia, Settore Cinema) η δε πρεμιέρα της ταινίας έγινε στο Φεστιβάλ του Locarno.

Δ.Μ.

Μην το πεις σε κανέναν / Kac para kac του Reha Edem (Τουρκία 1999)

Ακολουθώντας τους δρόμους ενός λαϊκού κινηματογράφου -τις καλύτερες στιγμές του οποίου γνωρίσαμε σε προηγούμενα Φεστιβάλ (αναφερόμαστε στις ταινίες *Τρίτη σελίδα* του Zeki Demirkubuz και *Ταξίδι στον ήλιο* της Yesim Ustaoglu), ο Reha Erdem, επιλέγει ως κεντρικό χαρακτήρα της ταινίας του, ένα συνηδισμένο άνθρωπο: τον Selim, έναν καταστηματούχο. Είναι έντιμος και η ζωή του ακολουθεί αδιατάρακτα τον ίδιο ρυθμό: κάθε πρωί παίρνει το φέριμποτ για να πάει στην δουλειά του και κάθε βράδυ κάνει την ίδια διαδρομή. Ζει με την γυναίκα του Ayila, την μικρή κόρη του και τον ηλικιωμένο πατέρα του. Δεν εμπιστεύεται τους άλλους και συχνά συμπεριφέρεται άσχημα στον υπάλληλο που απασχολεί στο κατάστημα. Μια νεαρή γειτόνισσα, Nihal, προσπαθεί να αναπτύξει μαζί του ιδιαίτερες σχέσεις. Την καθημερινότητα του θα διαταράξει ένα απροσδόκητο και ανέλπιστο γεγονός: θα βρει παρατημένη σ' ένα ταξί μια τσάντα γεμάτη χρήματα. Τα χρήματα είναι πολλά και η ηθική του ήρωα τίθεται σε δοκιμασία. Γρήγορα θα αναθεωρήσει λόγω αναποφασιστικότητάς, την αρχική του απόφαση να επιστρέψει τα χρήματα. Σαγηνεύεται από τον πρωτόγνωρο γι' αυτόν δύναμη του χρήματος και υποκύπτει στους πειρασμούς του. Την κάθοδο της ήρωα στην προσωπική του κόλαση, παρακολουθεί η αφήγηση καθώς η ζωή του, αλλά και ο ίδιος αλλάζει. Τοποθετώντας τον ήρωα, εν μέσω μίας προσωπικής κρίσης, όπου ηθική και προσωπικές αξίες διακυβεύονται, η σκηνοθεσία δεν παραβλέπει τον περίγυρο του: είναι η εικόνα μίας κοινωνίας εξοχημένης από το χρήμα, που σιγά-σιγά σχηματίζεται μπροστά στα μάτια των θεατών. Αξίζει να επισημανθεί η καθοριστική συμβολή μιας ομάδας Γάλλων τεχνικών στην παραγωγή της ταινίας (φωτογραφία, μοντάζ, ήχος).

Δ/

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 16:00

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 20:00

Ο απολογισμός μιας δεκαετίας

Το φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης υπήρξε πάντα ένας φιλόξενος χώρος για τον κινηματογράφο από την Ρωσία. Το αφιέρωμα που είχε οργανωθεί στο 35ο φεστιβάλ στους Gleb Panvilov, Nikita Mikhalkov, Inna Tchourikova, αλλά και οι μικρές ρετροσπεκτιβές στους Aleksandr Sokurov και Sergei Bodrov (όλες στα πλαίσια των Νέων Οριζόντων) επέτρεψαν να διατηρήσει ο θεατής την επαφή του με την Ρωσική κινηματογραφία.

Κάποτε κραταία δύναμη στον χώρο, την εποχή της πάλαι ποτέ Σοβιετικής Ένωσης και της κρατικής χρηματοδότησης, η κινηματογραφία της Ρωσίας σήμερα ταλανίζεται από προβλήματα οικονομικής φύσης. Η οικονομική δυσανεξία του κράτους, έχει οδηγήσει στην κατάρρευση όλων των δομών κρατικής παρέμβασης τον χώρο και στην συνεπακόλουθη στρόφη είτε σε πηγές ιδιωτικής χρηματοδότησης είτε σε πηγές του εξωτερικού (και εδώ ως πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα μπορούμε να αναφέρουμε την ταινία *Μπτέρτα και Γιος* του Aleksandr Sokurov που γυρίστηκε με γερμανικά κεφάλαια). Παράλληλα όμως εταιρείες εμβλήματα του παρελθόντος εξακολουθούν να δραστηριοποιούνται, σε πείσμα των καιρών, υποστηρίζοντας ένα σινεμά που δεν υποτάσσεται στα κελεύσματα της αγοράς. Έτσι εταιρείες όπως η Goskino, ή η Lenfilm βρίσκονται στην θέση του παραγωγού, προσφέροντας τα μέσα σε σκηνοθέτες όπως ο Oleg Kovalov ή ο Aleksandr Sokurov. Αυτές όμως οι δυσκολίες οικονομικής φύσης δεν φαίνεται να έχουν αντίκτυπο στην ποιότητα των ταινιών που προέρχονται από την Ρωσία και καλύτερη απόδειξη γι' αυτό είναι οι ταινίες του αφιερώματος: όλες σχεδόν έχουν μνημειώδη από την διεθνή κριτική, όλες με συμμετοχές σε διεθνή φεστιβάλ, όλες σχεδόν με βραβεία. Καλύπτοντας μια χρονική περίοδο σχεδόν δέκα χρόνων οι ταινίες αυτές είναι μία καλή ευκαιρία όχι μόνο για έρθουμε σε επαφή με ονόματα άγνωστα (όπως είναι οι Karen Shakhnazarov, Petr Lutsik, Oleg Kovalov) ή να ενημερωθούμε για το έργο δημιουργών γνωστών από το παρελθόν (όπως είναι ο Alexei Guerman, η Kira Muratova, ο Aleksandr Sokurov ή ο Valeri Todorovski). Κυρίως μας δίνεται η ευκαιρία να δούμε πως αυτή η κρίσιμη δεκαετία -όπου η χώρα από την Περestroika πέρασε στην οικονομία της ελεύθερης αγοράς και στη κυριαρχία των Ολιγαρχών- αντανάκλαται στις εικόνες. Μέσα από μία τέτοια οπτική η ιστορική θεματολογία στην οποία εντάσσονται αρκετές ταινίες έχει συχνά μια διττή σημασία. Άλλοτε είναι ένας τρόπος για να μιλήσεις για το παρόν, να σχολιάσεις δηλαδή φαινόμενα που υπάρχουν στις κοινωνικές δομές, με την ψυχραιμία ενός απόμακρου παρατηρητή: τέτοια μοιάζει να είναι η περίπτωση του *Μολώχ*, μια ταινία που με αφορμή το ζευγάρι Χίτλερ -Εύα Μπράουν επιχειρεί να εξερευνήσει την ανθρώπινη πλευρά της Εξουσίας ή του *Άνθρωποι και Τέρατα* του Alexei Balabanov, που με αφορμή μία ιστορία για την πορνογραφία στις αρχές του αιώνα κάνει ένα σχόλιο για την καταγωγή της ερωτικής επιθυμίας. Άλλοτε πάλι η χρήση της ιστορικής θεματολογίας είναι πάντα μια καλή ευκαιρία για να ξεκαθαρίσει με τα φαντάσματα του παρελθόντος, κλείσει με τους παλιούς ανοικτούς λογαριασμούς. Όπως στις ταινίες *Το Κοντσέρτο του Ποντικού* (μία ταινία για τον άγνωστο στην Ελλάδα αλλά εξαιρετικά ση-

μαντικό συγγραφέα Daniil Kharmis), *Κρουσταλιόβ Το Αμάξι Μου!*, *Ο Στρατώνας*, που αναφέρονται στα χρόνια της σταλινικής καταπίεσης. Άλλοτε είναι που η ίδια η ταινία γίνεται μέρος της Ιστορίας, όπως στο *Ασθενικό Σύνδρομο* της Kira Muratova, ταινία του 1989, που γνώρισε την λογοκρισία στα χρόνια της Περestroika και της Γκλάσνοστ. Πιο άμεσες αναφορές στο παρόν θα βρούμε άφθονες στις υπόλοιπες ταινίες του αφιερώματος: Είναι εικόνες από τον πόλεμο στον Καύκασο και στην Τσετσενία (*Τσέκποϊντ*), είναι εικόνες της δυστυχίας και της απόγνωσης που προκαλείται από τις ραγδαίες και βίαιες αλλαγές στην οικονομία (*Ο Κράινα*), είναι τέλος εικόνες που προσπαθούν να αιχμαλωτίσουν την φευγαλέα αίσθηση της ζωής, που προσπαθούν να χαρτογραφίσουν το συναισθηματικό τοπίο στην Ρωσία του σήμερα (*Πανσέληνος, Αγάπη, Σ' Εκείνη Την Χώρα*, *Ο Μικρός Αδελφός*). Όμως αυτές οι ταινίες -και πέρα από την ιδιαίτερη αξία της καθεμιάς- είναι ίσως τεκμήρια κάτι εξαιρετικά σημαντικού: ενός χρονικού αντίστασης ή μάλλον μίας μάχης που διεξάγεται στο εσωτερικό της ρωσικής κοινωνίας: ανάμεσα στα νέα ήθη που οι δυνάμεις ενός άγριου καπιταλισμού θέλουν να επιβάλλουν και στις πολιτισμικές παραδόσεις μιας εθνικής κινηματογραφίας που προσέφερε στον παγκόσμιο κινηματογράφο σκηνοθέτες όπως ο Αϊζενστάιν, ο Ταρκόφσκι, ο Παρατζάνοφ...

Δημήτρης Μπάμπας

Οι ταινίες της ημέρας

Άνθρωποι και τέρατα / Pro ourodov i lioudei του Alexei Balabanov (Ρωσία, 1998)

Σκηνοθετημένη από τον Alexei Balabanov -ίσως τον πιο γνωστό και δημοφιλή σκηνοθέτη της νέας γενιάς στην Ρωσία-, η ταινία *Άνθρωποι και Τέρατα* είναι μια ιδιόμορφη ταινία εποχής. Φωτογραφημένη στο ύψος των παλιών φωτογραφιών των αρχών του αιώνα και έχοντας την δομή μίας βουβής ταινίας -με τους ανάλογους επεξηγηματικούς μεσσίτιλους- η ταινία κινείται στην περιοχή όπου η σεξουαλική διαστροφή συναγτά τον κινηματογράφο. Η δράση τοποθετείται στις αρχές του 20ου αιώνα στην Αγία Πετρούπολη. Κεντρικός χαρακτήρας είναι ο Johann, ένας προμηθευτής "βρώμικων" φωτογραφιών. Έχει δημιουργήσει, αυτός και οι βοηθοί του, μια βιομηχανία ερωτικών και άσεμνων για τα ήθη της εποχής φωτογραφιών. Σ' αυτές παρουσιάζονται γυναίκες γυμνές να τιμωρούνται, για τις "αταξίες" που έχουν κάνει. Όμως αυτές οι "καλλιτεχνικές δημιουργίες" του πρόκειται να αναστατώσουν την ζωή δύο αξιοσέβαστων οικογενειών της ανώτερης τάξης. Κυρίως όμως θα μεταμορφώσουν την ζωή της Λίζας και των δύο Σιαμαίων διδύμων... "Η ταινία δεν έχει σχέση με τον σαδομαζοχισμό. Αφηγούμαι μία ανθρώπινη ιστορία": η δήλωση προθέσεων του σκηνοθέτη ορίζει το πλαίσιο στο οποίο κινείται η ταινία. Έχοντας ως συγγενείς στο ύψος και στον τόνο σκηνοθέτες όπως David Lynch ή ο Peter Greenway, ο Balabanov δημιουργεί μια μαύρη κωμωδία, όπου η ειρωνεία και το γκροτέσκο συγκλίνουν. Όμως η σκηνοθεσία επικεντρώνεται κυρίως στην απεικόνιση των σκοτεινών παθών του ανθρώπου, στην χαρτογράφηση της ανεξερεύνητης αυτής περιοχής όπου η επιθυμία κατοικεί.

Δ.Μ.

Τσέκποϊντ / Blockpost

του Alexander Rogoshkin (Ρωσία, 1998)

Αφήγηση παρακολουθεί την πορεία μίας ομάδας Ρώσων στρατιωτών που μάχονται τους Ισλαμιστές αντάρτες. Μακριά από το σπίτι και ζώντας στην εμπόλεμη ζώνη, αυτοί οι στρατιώτες επιβιώνουν μόνον χάρις στην συντροφικότητα. Έχοντας προκαλέσει την δυσανεξία των ανωτέρων τους, η διμοιρία των στρατιωτών στέλνεται, για τιμωρία, σ' ένα φυλάκιο, όπου υποχρεώνονται να μείνουν 45 μέρες. Ο περισσότερος χρόνος της αφήγησης, διαδραματίζεται σ' αυτό το φυλάκιο, ένα σημείο ελέγχου, που οι στρατιώτες σπίνουν έξω από ένα χωριό. Μια παράξενη σχέση αναπτύσσεται μεταξύ των στρατιωτών και των ισλαμιστών κατοίκων του μικρού χωριού. Μια σχέση συμβίωσης που διαταράσσεται από την παρουσία ενός ελεύθερου σκοπευτή, ο οποίος έχει βάλει στο στόχαστρο τους Ρώσους στρατιώτες. Η χρήση της κάμερας στο χέρι, δίνει στις εικόνες της ταινίας μια ντοκιμαντερίστικη αίσθηση, ενώ η αφήγηση επικεντρώνεται λιγότερο στις ένοπλες συγκρούσεις και περισσότερο στις σχέσεις μεταξύ των βασικών χαρακτήρων: εδώ δεν υπάρχουν πράξεις ηρωισμού, ούτε σκηνές μάχης. Κλιμακώνοντας σταδιακά την δράση και εκμεταλλευόμενη τα στοιχεία σασπένς, η σκηνοθεσία, δημιουργεί μία τραγωδία πάνω σ' ένα αιματηρό, και τελικά χωρίς νόημα, πόλεμο. Η ταινία -ηδελμμένα ή όχι- αποκαλύπτει την απουσία ηθικής αυτών των στρατιωτών: κάτι που επιτείνει την αίσθηση ματαιότητας αυτού του πολέμου.

Δ.Μ.

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 17:30

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 22:30

**Caffè
Vescovi®**

DAL 1927

**Vescovi,
il caffè è
un'arte**
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο

καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις

τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διάθεση για την Ελλάδα.

Accento

SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΓΕΩ.ΝΙΚΗ 1, ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΚΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 249.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (01) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

ORDINO
www.ordino.gr

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΡΧΑΙΩΝ BYZANTINΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Το Μουσείο Αρχαίων Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μουσικών Οργάνων ιδρύθηκε το 1997 για να φιλοξενήσει 200 και πλέον όργανα τα οποία υπήρξαν ανάμεσα στο 2800 π.Χ μέχρι τις αρχές του αιώνα μας.

Η αρχιτεκτονική του χώρου, ο διάκοσμος, τα μουσικά όργανα δημιουργούν μια μοναδική ατμόσφαιρα και προδιαθέτουν τον επισκέπτη να αποδράσει στον κόσμο της Αρχαίας Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Μουσικής 5000 ετών.

Παράλληλα οι χώροι του Μουσείου, το φουαζέ και το αμφιθέατρο μπορούν να φιλοξενήσουν μουσικές εκδηλώσεις, φεστιβάλ, εκδηλώσεις τέχνης, σεμινάρια, συνέδρια, κοκτέϊλς και φιλικές συναντήσεις.

MUSEUM OF ANCIENT GREEK BYZANTINE AND POST BYZANTINE MUSICAL INSTRUMENTS

The Museum of Ancient Greek, Byzantine and Post Byzantine Musical Instruments was established in 1997, in order to give home to over 200 musical instruments, dating from 2800 B.C. until the early 20th century.

The architecture of the halls, the decor, the musical instruments create a unique atmosphere, urging visitors to escape into the 5000 year-old world of Ancient Greek and Post Byzantine Music.

The Museum's halls, foyer and amphitheatre may also be used for music events, festivals, art meetings, seminars, congresses, cocktail parties and friendly gatherings.

ΟΜΙΛΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατούνη 12-14, 546 25 Θεσσαλονίκη Τηλ. 031 555 263-5
Ωρες λειτουργίας: Καθημερινά 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Δευτέρα 9:00 - 15:00

PIRAEUS BANK GROUP

12-14, Katouni Str. 546 25 Thessaloniki Tel. 031 555 263-5
Running hours: Daily 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Monday 9:00 - 15:00

FOUNTAIN®

Ηλεκτρικές συσκευές ζεστών ροφημάτων
κατάλληλες για:

- γραφεία
- ινστιτούτα αισθητικής
- κομμωτήρια
- τουριστικά γραφεία
- κυλικεία
- εμπορικά καταστήματα
- νοσοκομεία

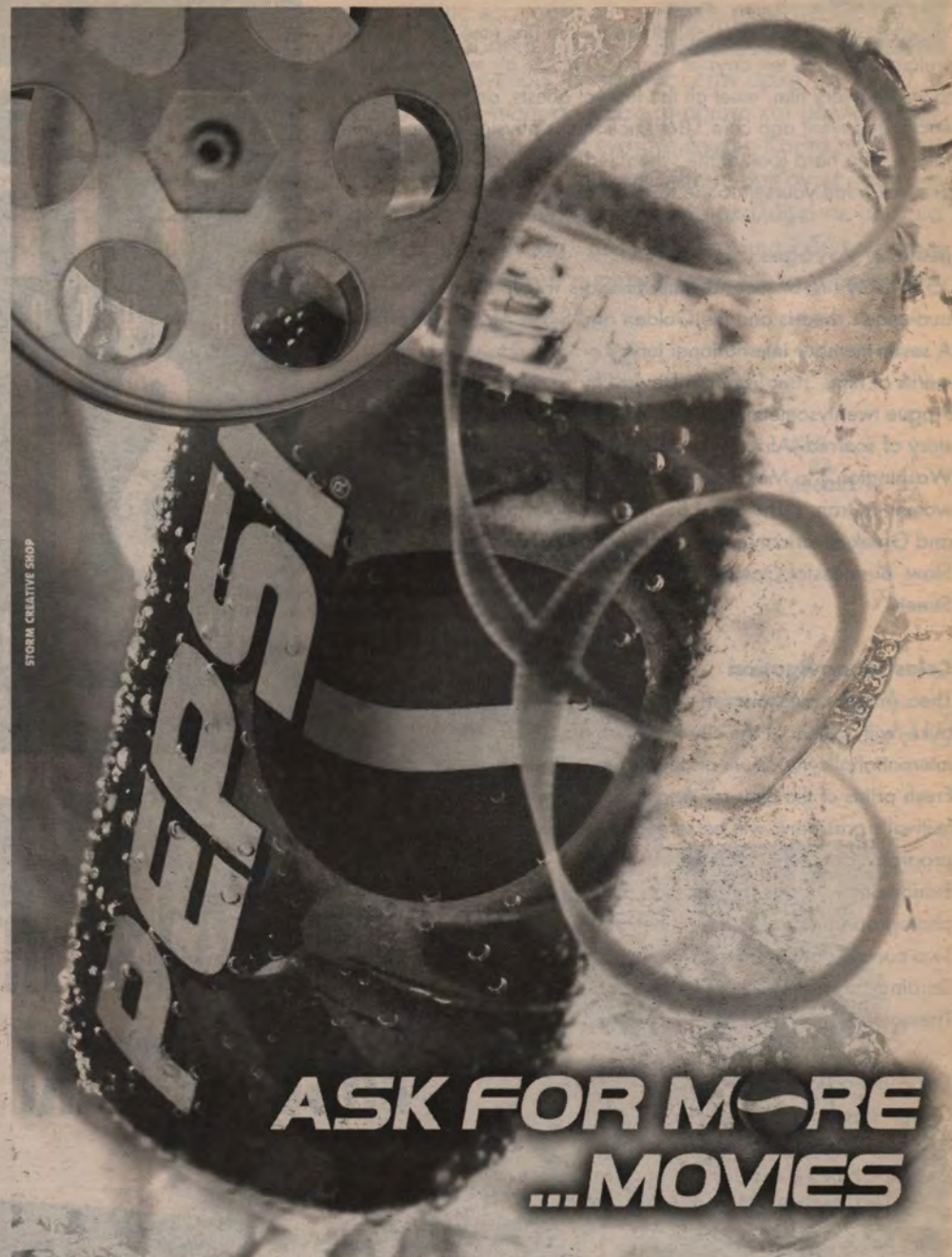
28 διαφορετικές
υπέροχες γεύσεις
(προϊόντα ειδικά παρασκευασμένα
από την NESTLE)

- Ποικιλία
- Ποιότητα
- Ταχύτητα
- Καθαριότητα
- Οικονομία

■ Παράδοση και τροφοδοσία στο χώρο σας
■ Ταχύτατο και πλήρες σερβίς

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΠΑΪΚΟΥ 2, Τ.Κ. 546 25, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 508 114, FAX: 508 115

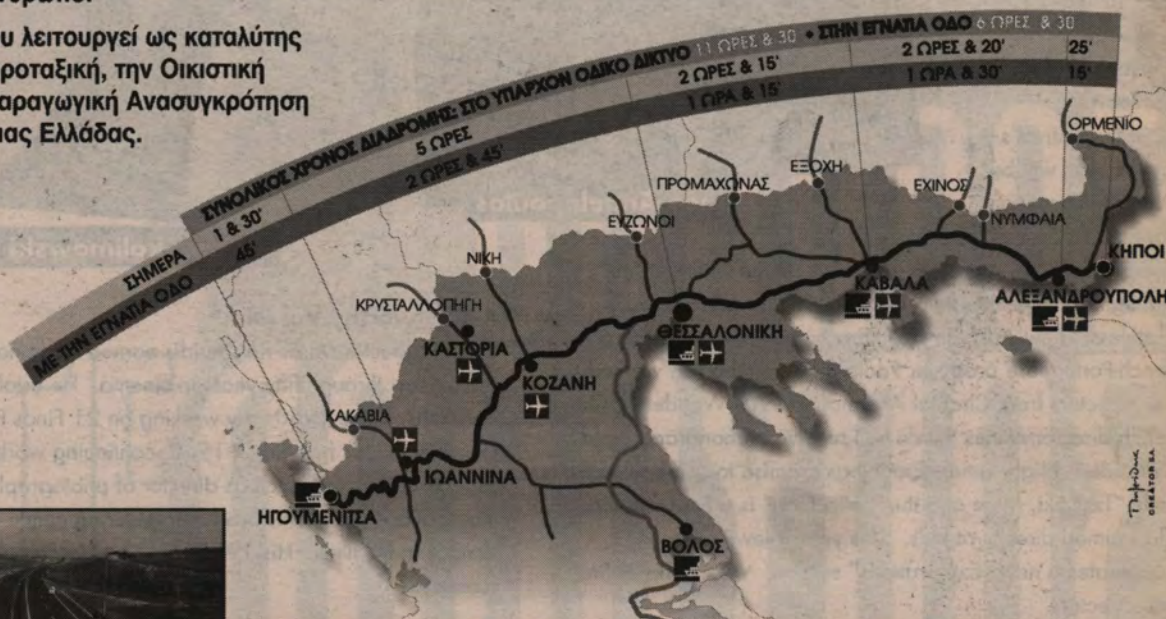

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κατασκευάζεται
και ασφαλώς
ολοκληρώνεται

- Έργο ζωτικής σημασίας και προτεραιότητας για την Ελλάδα και την Ευρώπη.
- Έργο που έχει ενταχθεί στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα. Σημείο αναφοράς Διευρωπαϊκών και Πανευρωπαϊκών οδικών αξόνων και συνδυασμένων υποδομών για τις μεταφορές στην Ευρώπη.
- Έργο που ενισχύει τη γεωπολιτική, οικονομική και πολιτιστική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο και στις χώρες της Μαύρης Θάλασσας.

- Έργο που σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό και τον άνθρωπο.
- Έργο, που λειτουργεί ως καταλύτης για τη Χωροταξική, την Οικιστική και την Παραγωγική Ανασυγκρότηση της Βόρειας Ελλάδας.

Πυλαία - Κήποι
Κόμβος Αρδανίου

Εξωτερική Περιφερειακή Θεσσαλονίκης
(Λαγκαδάς - Δερβένι)

Γρεβενά - Κοζάνη (Δ. Μακεδονία)

ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ	121 χλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ (92 χλμ παραδόθηκαν σε κυκλοφορία έως τον Αύγουστο του 2000)	200 χλμ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	265 χλμ
ΕΧΟΥΝ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΟΥΝ	94 χλμ
ΣΥΝΟΛΟ	680 χλμ
ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΠΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ:	1 ΤΡΙΣ δρχ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2000	

Το έργο χρηματοδοτείται από την:

• ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
(Εθνικοί πόροι)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
(Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

All Aboard

Whether you are a regular, or here for the first time, the festival welcomes you to ten days of over 150 films. It's tempting to try to watch every film, meet all the festival guests, and celebrate at each city tavern and cafe. But since this is physically impossible, take a long hard look at the scheduled screenings and events, and abandon yourself to the festival flow.

Maiden Voyages

15 films by first-or second-time directors will compete for audience's hearts and the Golden and Silver Alexander prizes. A seven-member international jury is prepared to weigh the merits of films ranging from David Ondricek's comic portrait of Prague twentysomethings ("Loners") and David Gordon Green's story of scarred African American childhoods ("George Washington") to Marziyeh Meshkini's tri-generational look at women in Iran ("The Day I Became A Woman"). Three Greek and Greek-American entries make their world premiere: "The Slow Business of Going", "Ephemeral City" and "Dead End Streets".

Celestial navigation

Theo Angelopoulosologists - film critics, professors and fans alike - will gather in the city for a two day (Nov. 10 - 11) international symposium on the renown director. Fresh prints of the films of Angelopoulos, who is the festival's president, will be screened, as will nine programs about the "making of" the films. Exhibitions with sets, props and costumes as well as photographs will give a look behind the scenes. Two concerts of the music that composer Eleni Karaindrou wrote for the films will top off events at Thessaloniki's Megaro Mousikis (Nov. 15-16).

Travelling Player

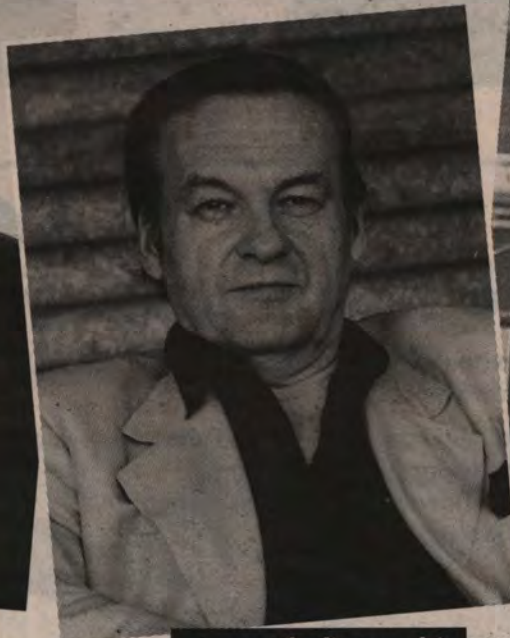
One of America's most intense performers - Harvey Keitel - will make his presence felt on Sunday, when he takes the stage for the Angelopoulos symposium, preceding a screening of "Ulysses' Gaze". He will speak to the press and perform in Abel Ferrara's "The Bad Lieutenant", Jane Campion's "The Piano" and Nikolas Roeg's "Bad Timing".

Spotting New Horizons

35 of the festival's wildest films will be found in the section that has made itself popular with young cinephiles, due to its insistence on the cutting edge. Highlights will include films like Liv Ullmann's anticipated "Faithless," new Austrian and French cinema and a look at French-Portuguese producer Paolo Branco (who has worked with directors from Chantal Akerman to Wim Wenders). Greek-French director Agnes Varda will receive an honorary Golden Alexander. Night Times screenings promise to spark all-nighters, while "Tzatziki, Mum and the Policeman" is a Scandinavian affair aimed directly at kids. This year, New Horizons inaugurates a new "Explorations" section, with works of first-time directors.

Theo Angelopoulos

Jerzy Skolimowski

Agnès Varda

A Trustworthy Vessel

Cypriot director Dinos Katsouridis earned his honorary Golden Alexander through fifty years in cinema. He established himself in Athens, in the 1950s, by working on 21 Finos Film projects. He directed his first film in 1960, continuing working in other aspects of the craft, such as director of photography. One of his major accomplishments has been featuring comic Thanassis Vengos in his films. His 1965 film "The Unscrupulous" will be screened.

White Water Cinematic Rafting

For thirty years, Polish director Jerzy Skolimowsky has dared viewers with his provocative films. 16 of his features and 4 shorts will be screened, from 1964's "Rysopis" to 1991's "Thirty Door Key". Jerzy Kolat's documentary about him is a good way to meet the director - in case you miss the head of the international jury in a crowded cinema.

Balkan Rapids

The festival has established itself as an annual gathering of the best new works from the region - films that may vary in budget, but not in passion. This year, there are 14 films. The stories are set in villages and cities, and speak with both comedy and violence. Among the treats are the Croatian "Marshal" - in which Tito's ghost appears and spurs a tourist boom.

Captain's Log

The festival opens with Rom director Tony Gatlif's colourfully-scored "Vengo" (followed by a concert by Duende) and ends with Woody Allen's "Small Time Crooks". Along the way, Arturo Ripstein will be present for a spotlight on his work and directors Jean-Daniel Pollet, Aoyama Shinji, Amos Gitai and Hugo Santiago will display new projects. There will be a special screening of Rick Schmidlin's restoration of "Greed" (by Erich von Stroheim). Among the out-of-competition screenings is the soft-spoken Turkish "Clouds of May".

Post-USSR Straits

10 films offer a look at life in Russia after Perestroika (1989-1999) through the eyes of the country's new creators. Among the diverse works are 1999's "Barracks." In it director Valeri Ogorodnikov weaves together the stories of a host of characters who are crammed into a tight emotional and physical military space.

Navigating Local Waters

From the splashy box office hit "Safe Sex" to the independently-produced and shot-on-video "Polaroid," 21 Greek features from the year 2000 will be highlighted. The Panorama of Greek Film includes premieres of Antonis Kokkinos' "Very Poor, Inc." and George Zafiris' "Ephemeral Town". There will also be 4 documentaries. A handful of short films by Greeks and diaspora Greeks from the annual Drama Short Film Festival will be on display. The entire Greek filmmaking community will have assembled by the time the State Cinema

Awards are awarded a day after the festival.

Hand-Crafted Dreams

The playful imagination of artist Mark Hadjipateras offers an escape from movie-going, with his exhibit "Once Upon a Dream". Humour often finds itself in the New York artists' anthropomorphic images, which are made of a blend of materials and new and "found" objects, taken far away from their original, practical uses.

Angelike Conti

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 74 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΩΡΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ,

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΞΟΦΙΛΙΔΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΔΑΚΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΣΚΟΣ-ΕΝΤΥΧΗ ΕΚΔΟΣΗ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ